

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

IRÁNYELVEK

- ★ **Az Európai Parlament és a Tanács 2014/104/EU irányelve (2014. november 26.) a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról** ⁽¹⁾ 1

II Nem jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ **A Tanács 1290/2014/EU rendelete (2014. december 4.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendelet és a 833/2014/EU rendeletet módosító 960/2014/EU rendelet módosításáról** 20
- ★ **A Bizottság 1291/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. július 16.) a falak és mennyezetek burkolására használt, EN 13986 szabvány szerinti fa alapanyagú lemezek és EN 14915 szabvány szerinti tömör fa falburkolatok tűzvédelmi képesség tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről** ⁽¹⁾ 25
- ★ **A Bizottság 1292/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. július 17.) az EN 14342 szabvány hatálya alá tartozó bizonyos, bevonat nélküli fa padlóburkolatok tűzzel szembeni viselkedés tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről** ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

- ★ A Bizottság 1293/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. július 17.) az EN 13658-1 harmonizált szabvány szerinti, belső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, az EN 13658-2 harmonizált szabvány szerinti, külső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, valamint az EN 14353 harmonizált szabvány szerinti fém vakolóprofilok és kiegészítő profilok tűzzel szembeni viselkedés tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről ⁽¹⁾ 29
- ★ A Bizottság 1294/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 4.) az 1238/95/EK rendeletnek a Közösségi Növényfajta-hivatal részére fizetendő bejelentési díj és vizsgálati díj tekintetében történő módosításáról 30
- ★ A Bizottság 1295/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 4.) a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról szóló 669/2009/EK rendelet I. mellékletének módosításáról ⁽¹⁾ 33
- A Bizottság 1296/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. december 4.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 41

IRÁNYELVEK

- ★ A Bizottság 2014/105/EU végrehajtási irányelve (2014. december 4.) a 2002/53/EK tanácsi irányelv 7. cikkéhez és a 2002/55/EK tanácsi irányelv 7. cikkéhez végrehajtási intézkedéseket megállapító 2003/90/EK és 2003/91/EK irányelvnek az egyes mezőgazdasági növényfajok és zöldségfajok fajtáinak vizsgálata keretében minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 44

HATÁROZATOK

2014/871/EU:

- ★ A Tanács határozata (2014. december 1.) az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény részes feleinek nyolcadik konferenciáján az egyezmény I. mellékletének módosítására irányuló javaslat kapcsán az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról 50
- ★ A Tanács 2014/872/KKBP határozata (2014. december 4.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat és a 2014/512/KKBP határozatot módosító 2014/659/KKBP határozat módosításáról 58

2014/873/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2014. december 3.) a Mianmarból behozott és emberi fogyasztásra szánt egyes halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó bizonyos védőintézkedésekről szóló 2002/249/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (az értesítés a C(2014) 9057. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 61

2014/874/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2014. december 3.) az egyes, emberi fogyasztásra szánt kéthéjú kagylók Peruból történő behozatalának felfüggesztését célzó sürgősségi intézkedésekről szóló 2008/866/EK határozatnak az alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról (az értesítés a C(2014) 9113. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 63

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

2014/875/EU:

- ★ A Bizottság végrehajtási határozata (2014. december 4.) a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközökre vonatkozó EN 15649-2:2009+A2:2013 szabvány és a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó EN 957-6:2010+A1:2014 szabvány hivatkozásainak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről ⁽¹⁾ 65

Helyesbítések

- ★ Helyesbítés az 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az együttműködési programok kiadásainak elszámolhatóságára vonatkozó egyedi szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. március 4-i 481/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez (HL L 138., 2014.5.13.) 67

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Jogalkotási aktusok)

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2014/104/EU IRÁNYELVE

(2014. november 26.)

a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 103. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 101. és 102. cikke közrendet érintő rendelkezéseket tartalmaz, amelyeket az egész Unióban hatékonyan kell alkalmazni a torzulásoktól mentes belső piaci verseny biztosítása érdekében.
- (2) Az EUMSZ 101. és 102. cikkének közjogi érvényesítését a Bizottság végzi az 1/2003/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ által biztosított hatáskörök alapján. A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépését követően az Európai Közösséget létrehozó szerződés 81. és 82. cikke jelenleg – lényegében azonos tartalommal – az EUMSZ 101. és 102. cikke. Emellett a közjogi jogérvényesítést a nemzeti versenyhatóságok is végzik, amelyek meghozhatják az 1/2003/EK rendelet 5. cikkében felsorolt határozatokat. Az említett rendelettel összhangban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy közigazgatási hatóságokat és bíróságokat jelöljenek ki az EUMSZ 101. és 102. cikkének állami jogérvényesítő szervként való alkalmazására, valamint az említett rendelet alapján a versenyhatóságokra ruházott különféle funkciók elvégzésére.
- (3) Az EUMSZ 101. és 102. cikkének közvetlen hatálya van a magánjogi jogalanyok közötti jogviszonyokban, és olyan jogokat és kötelezettségeket keletkeztet az érintett jogalanyokra vonatkozóan, amelyek érvényesülését a nemzeti bíróságoknak kell biztosítaniuk. A nemzeti bíróságok tehát szintén lényeges szerepet játszanak a versenyjogi szabályok alkalmazása terén (magánjogi jogérvényesítés). Amikor magánjogi jogalanyok közötti jogvitákat bíráltnak el, az uniós jog szerinti alanyi jogokat védik, például azáltal, hogy kártérítést ítélnak meg a jogsértések sértettjei számára. Az EUMSZ 101. és 102. cikkének teljes körű érvényesülése, különösen pedig az azokban foglalt tilalmak gyakorlati érvényesülése megköveteli, hogy a nemzeti bíróságok előtt bárki (legyen szó magánjogi

⁽¹⁾ HL C 67., 2014.3.6., 83. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 17-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. november 10-i határozata.

⁽³⁾ A Tanács 1/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

jogalanyokról – ideértve a fogyasztókat és a vállalkozásokat – vagy hatóságokról) kártérítést követelhesen az e rendelkezések megsértése következtében elszenvedett kárért. A kártérítéshez való uniós jog azokra az esetekre is vonatkozik, amikor az EUMSZ 101. és 102. cikkét az EUMSZ 106. cikke szerinti közvállalkozások vagy olyan vállalkozások sértik meg, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak.

- (4) Az uniós és a nemzeti versenyjogi jogsértésekből eredő kár megtérítéséhez való uniós jog szükségessé teszi, hogy valamennyi tagállamnak az e jog hatékony gyakorlását biztosító eljárási szabályai legyenek. A hatékony jogorvoslati eljárások szükségessége az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében és az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének első bekezdésében meghatározott hatékony jogvédelemhez való jogból is következik. A tagállamoknak hatékony jogvédelmet kell biztosítaniuk az uniós jog hatálya alá tartozó területeken.
- (5) A kártérítési keresetek a versenyjogi jogsértések esetén magánjogi jogérvényesítést célzó hatékony rendszernek csak az egyik elemét alkotják, és hozzájuk alternatív igényérvényesítési módok – például az önkéntes vitarendezés és a közjogi jogérvényesítés keretében hozott, a feleket kártérítés teljesítésére ösztönző határozatok – társulnak.
- (6) A hatékony magánjogi jogérvényesítést célzó polgári jogi keresetek és a versenyhatóságok általi hatékony közjogi jogérvényesítés biztosítása érdekében a két eszköznek kölcsönhatásban kell lennie egymással, így biztosítva a versenyjogi szabályok legteljesebb érvényesülését. Koherens módon kell szabályozni a jogérvényesítés e két formájának összehangolását, például a versenyhatóságok birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok tekintetében. Az ilyen uniós szintű összehangolás segítségével kiküszöbölhető az alkalmazandó szabályok közötti olyan különbségek is, amelyek veszélyeztethetnék a belső piac megfelelő működését.
- (7) Az EUMSZ 26. cikkének (2) bekezdése értelmében a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása. Az uniós vagy a nemzeti versenyjogi jogsértéseken alapuló kártérítési keresetekre vonatkozó tagállami szabályok között jelentős különbségek mutatkoznak. E különbségek egyrészt bizonytalanságot eredményeznek azzal kapcsolatban, hogy a károsult felek milyen feltételekkel gyakorolhatják az EUMSZ-ből eredő, kártérítéshez való jogukat, másrészt befolyásolják e jog érdemi érvényesülését is. Mivel a károsult felek gyakran a letelepedésük helye szerinti tagállamot választják kártérítési igényük érvényesítésének fórumaként, a nemzeti szabályok közötti eltérések egyenlőtlen feltételekhez vezetnek a kártérítési keresetek vonatkozásában, és ezáltal a versenyt is befolyásolhatják azokon a piacokon, ahol e károsult felek, valamint a jogsértő vállalkozások tevékenykednek.
- (8) A más-más tagállamban letelepedett és működő vállalkozásokra egymástól eltérő eljárási szabályok vonatkoznak, amelyek jelentősen befolyásolják azt, hogy e vállalkozások milyen mértékben vonhatók felelősségre a versenyjogi jogsértésekért. Amellett, hogy a kártérítéshez való uniós jog érvényesítése terén jelentkező eltérések versenyelőnyt biztosíthatnak egyes olyan vállalkozások számára, amelyek megsértették az EUMSZ 101. vagy 102. cikkét, visszatarthatnak a letelepedéshez, valamint az áruk értékesítéséhez és szolgáltatások nyújtásához való jog azon tagállamokban történő gyakorlásától is, amelyekben a kártérítéshez való jog hatékonyabban érvényesíthető. Mivel a tagállamokban alkalmazandó felelősségi rendszerek közötti különbségek hátrányosan befolyásolhatják a versenyt és a belső piac megfelelő működését is, indokolt, hogy ezen irányelv az EUMSZ 103. és 114. cikkén – kettős jogalapon – alapuljon.
- (9) Figyelembe véve azt, hogy a versenyjog területével kapcsolatos nagymértékű jogsértések gyakran határokon átnyúló elemet tartalmaznak – kiegyenlítettebb versenyfeltételeket kell biztosítani a belső piacon működő vállalkozások számára, és javítani kell azokat a feltételeket, amelyek mellett a fogyasztók a belső piacból eredő jogaikat gyakorolhatják. Indokolt a jobbiztonság fokozása, és a tagállamok közötti különbségek csökkentése azon nemzeti szabályokat illetően, amelyek az uniós versenyjog és – amennyiben az uniós versenyjoggal párhuzamosan alkalmazták – a nemzeti versenyjog együttes megsértésén alapuló kártérítési keresetekre irányadóak. E szabályok közelítése segíteni fogja annak megelőzését, hogy még nagyobb különbségek alakuljanak ki a versenyjogi ügyekben indított kártérítési keresetekre irányadó tagállami szabályok között.
- (10) Az 1/2003/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[h]a a tagállamok versenyhatóságai vagy a nemzeti bíróságok [az EUMSZ 101. cikkének (1) bekezdése] szerinti megállapodásokra, vállalkozások társulásainak döntéseire vagy összehangolt magatartásokra, amelyek e rendelkezés értelmében befolyásolhatják a tagállamok közötti kereskedelmet, a nemzeti versenyjogot alkalmazzák, akkor az ilyen megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásokra [az EUMSZ 101.] cikkét is alkalmazniuk kell. Ha a tagállamok versenyhatóságai vagy a nemzeti bíróságok [az EUMSZ 102.] cikke által tiltott visszaélésekre a nemzeti versenyjogot alkalmazzák, akkor [az EUMSZ 102.] cikkét is alkalmazniuk kell.”. A belső piac megfelelő működése, továbbá a jobbiztonság

fokozása, valamint a vállalkozásokra és a fogyasztókra vonatkozó kiegyenlítettebb versenyfeltételek biztosítása érdekében indokolt, hogy ezen irányelv hatálya a nemzeti versenyjogi jogsértéseken alapuló kártérítési keresetekre is kiterjedjen, amennyiben a nemzeti versenyjog az 1/2003/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése szerint kerül alkalmazásra. Ha a polgári jogi felelősségre eltérő szabályok lennének alkalmazandók az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének megsértése, valamint az ugyanazon ügyben az uniós versenyjoggal párhuzamosan alkalmazandó nemzeti versenyjog szerinti jogsértések esetén, ez hátrányosan érintené a felperesek adott ügyben fennálló helyzetét és igényük mértékét, és akadályozná a belső piac megfelelő működését. Ezen irányelv nem érintheti az olyan nemzeti versenyjogi jogsértésekre tekintettel indított kártérítési kereseteket, amelyek az EUMSZ 101. vagy 102. cikkében foglaltak szerint nincsenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre.

- (11) Uniós jog hiányában a kártérítési keresetekre a tagállamok nemzeti szabályai és eljárásai az irányadók. Az Európai Unió Bírósága (Bíróság) ítélezési gyakorlata értelmében minden személy követelheti az általa elszenvedett kár megtérítését, ha a kár és a versenyjogi jogsértés között ok-okozati összefüggés áll fenn. Az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének megsértéséből eredő kár megtérítéséhez való jog gyakorlására vonatkozó nemzeti szabályoknak – ideértve azokat is, amelyek az ezen irányelvben nem szabályozott kérdésekre, például a jogsértés és a kár közötti ok-okozati összefüggés fogalmára vonatkoznak – szem előtt kell tartaniuk a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvét. Ez azt jelenti, hogy ezeket a szabályokat nem lehet olyan módon megfogalmazni vagy alkalmazni, amely rendkívül megnehezíti vagy gyakorlatilag lehetetlenné teszi az EUMSZ által garantált, kártérítéshez való jog érvényesítését, vagy a belső jogban a hasonló keresetekre alkalmazandó szabályoknál kedvezőtlenebb. Ha a tagállamok nemzeti joga a kártérítéshez más feltételeket ír elő, például a felróhatóság, a megfelelés vagy a vétkesség fennállását, akkor lehetővé kell tenni, hogy ezeket a feltételeket a továbbiakban is fenntartsák, amennyiben azok megfelelnek a Bíróság ítélezési gyakorlatának, a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvének, valamint ezen irányelvnek.
- (12) Ez az irányelv megerősíti az uniós versenyjogi jogsértésekkel okozott kár megtérítéséhez való jogra vonatkozó uniós vívmányokat – különös tekintettel a Bíróság ítélezési gyakorlatában meghatározott kereshetőségi jogra és kárfogalomra –, és nem zárja ki ezek jövőbeli továbbfejlődését. Bárki, aki ilyen jogsértéssel okozott kárt szenvedett el, kártérítést követelhet a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteségért (*damnum emergens*) és a számára elmaradt haszonért (*lucrum cessans*), valamint kamatokra is jogosult, függetlenül attól, hogy a nemzeti jog e kategóriákat külön-külön vagy együttesen állapítja-e meg. A kamatfizetés a kártérítés lényegi eleme, amely az elszenvedett kárnak az időmúlás figyelembevételével való kompenzálására szolgál, és annak a kár bekövetkeztétől a kár megtérítésének időpontjáig eltelt időszakra vonatkozóan kell esedékesnek lennie függetlenül attól, hogy e kamat a nemzeti jog értelmében kárkamatnak vagy késedelmi kamatnak minősül-e, és hogy az időmúlást külön kategóriaként (kamattal), vagy a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteség, illetve az elmaradt haszon részeként veszik-e figyelembe. A tagállamok feladata az erre a célra alkalmazandó szabályok meghatározása.
- (13) A kártérítéshez való jog valamennyi természetes és jogi személyt – fogyasztókat, vállalkozásokat és hatóságokat egyaránt – megillet, függetlenül attól, hogy közvetlen szerződéses kapcsolat állt-e fenn a jogsértő vállalkozással, illetve attól, hogy a jogsértést valamely versenyhatóság előzetesen megállapította-e. Nem indokolt, hogy ez az irányelv az EUMSZ 101. és 102. cikkének érvényesítésére szolgáló kollektív jogorvoslati mechanizmusok bevezetését írja elő a tagállamok számára. Az esélyvesztés miatti kártérítés sérelme nélkül az ezen irányelv szerinti teljes kártérítés nem vezethet az elszenvedett kár mértékét meghaladó kártérítéshez, így büntető jellegű, többszörös vagy egyéb kártérítéshez.
- (14) Az uniós vagy a nemzeti versenyjogi jogsértéseken alapuló kártérítési keresetek jellemzően összetett tény- és gazdasági elemzést igényelnek. A kártérítési igény megalapozottságának igazolásához szükséges bizonyítékok gyakran kizárólag az ellenérdekű fél vagy harmadik felek birtokában vannak; e bizonyítékokat a felperes kellő mértékben nem ismeri, vagy nem fér hozzájuk. Ilyen körülmények között a felperesre vonatkozó azon szigorú jogi követelmények, amelyek szerint a kereset indításakor részletesen ismertetnie kell az ügyre vonatkozó valamennyi tény, valamint pontosan meghatározott bizonyítékokat kell szolgáltatnia, szükségétlenül hátrányosan befolyásolhatják az EUMSZ-ben biztosított kártérítéshez való jog hatékony gyakorlását.
- (15) A bizonyítékok az uniós vagy nemzeti versenyjogi jogsértésekkel okozott kár megtérítése iránti keresetek indításának fontos elemei. Mivel azonban a versenyjogi pereket információs aszimmetria jellemzi, biztosítani kell, hogy a felperesek anélkül gyakorolhassák az igényük alátámasztásához szükséges bizonyítékok feltárásához való jogukat, hogy konkrét bizonyítékokat kellene megjelölniük. Az egyenlő esélyek biztosítása érdekében ennek lehetőségét a kártérítési keresetek alperesei számára is biztosítani kell annak érdekében, hogy kérhessék a bizonyítékok e felperesek általi feltárását. Lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára azt is, hogy harmadik feleket, többek között hatóságokat kötelezzenek bizonyítékok feltárására. Amennyiben egy nemzeti bíróság a Bizottságot kívánja felhívni bizonyítékok feltárására, úgy az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködésnek az EUSZ 4. cikke (3) bekezdésében szereplő elve és – az információkérésekkel illetően – az 1/2003/EK rendelet 15. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó. Amennyiben a nemzeti bíróságok hatóságokkal szemben rendelik el a bizonyítékok feltárását, úgy az uniós vagy a nemzeti jog szerinti jogi és közigazgatási együttműködés elvei alkalmazandók.

- (16) Lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára, hogy – a saját szigorú felügyeletük mellett, különösen a feltárást elrendelő intézkedések szükségessége és arányossága tekintetében – bármelyik fél kérésére elrendeljék meghatározott bizonyítékoknak vagy meghatározott kategóriákba tartozó bizonyítékoknak a feltárását. Az arányossági követelményből az következik, hogy feltárást csak akkor lehet elrendelni, ha a felperes – a számára ésszerűen rendelkezésre álló tények alapján – megalapozottan állítja, hogy kárt szenvedett el, amelyet az alperes okozott. Amennyiben egy feltárási kérelem célja egy adott kategóriába tartozó bizonyítékok megszerzése, e kategóriát meg kell határozni az alkotóelemeinek olyan közös jellemzőivel, mint például a feltárni kért dokumentumok jellege, tárgya vagy tartalma, azon időszak, amelyen belül összeállították őket, illetve egyéb kritériumok, feltéve, hogy a szóban forgó kategóriába tartozó bizonyíték az ezen irányelvben foglaltak szerint relevánsnak tekinthető. E kategóriákat a lehető legpontosabban és a legszűkebb módon kell meghatározni, az ésszerűen rendelkezésre álló tények alapján.
- (17) Amennyiben egy tagállam bírósága egy másik tagállam illetékes bíróságától kér bizonyításfelvételt, vagy azt kéri, hogy egy másik tagállamban közvetlenül folytathasson le bizonyítást, erre az esetre az 1206/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ rendelkezései alkalmazandók.
- (18) Jóllehet az üzleti titkokat vagy egyéb bizalmas információkat tartalmazó bizonyítékoknak főszabály szerint felhasználhatónak kell lenniük a kártérítési perekben, az ilyen bizalmas információkat megfelelően védeni kell. Ezért a nemzeti bíróságok számára biztosítani kell, hogy számos intézkedés álljon rendelkezésükre e bizalmas információk eljárás során történő feltárási megakadályozására. Ezen intézkedések közé tartozhat a dokumentum bizalmas részeinek átszerkesztése, a zárt meghallgatás, a bizonyítékok megtekintésére jogosult személyek körének korlátozása, valamint szakértők utasítása tömörített vagy egyéb, bizalmas információt nem tartalmazó összefoglaló készítésére. Az üzleti titkok és egyéb bizalmas információk védelmét biztosító intézkedések mindazonáltal nem akadályozhatják a kártérítéshez való jog érvényesítését.
- (19) Ez az irányelv nem érinti a feltárást elrendelő végzésekkel szembeni fellebbezés lehetőségét, illetve az arra vonatkozóan a nemzeti jogban meghatározott feltételeket.
- (20) Az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szabályozza az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést, amely rendelettel a jogalkotó a lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférést kívánja biztosítani ezen intézmények dokumentumaihoz. Ez a jog azonban köz- vagy magánérdek alapján bizonyos korlátozások hatálya alá tartozhat. Ebből az következik, hogy a kivételeknek az említett rendelet 4. cikkében meghatározott rendszere az adott helyzetben egymással ellentétes érdekek – nevezetesen a szóban forgó dokumentumok feltáráshoz fűződő érdek és a szóban forgó dokumentumok feltárása által veszélyeztetett érdek – közötti egyensúly megerősítésén alapul. Ezen irányelv nem sértheti az 1049/2001/EK rendelet szerinti, erre vonatkozó szabályokat és gyakorlatokat.
- (21) Az EUMSZ 101. és 102. cikkének a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok általi hatékony és következetes alkalmazásához közös uniós megközelítésre van szükség a versenyhatóság ügyiratában szereplő bizonyítékok feltárási kérdésén. A bizonyítékok feltárási módja nem csökkentheti indokolatlanul a versenyjog versenyhatóságok általi érvényesítésének hatékonyságát. Ezen irányelv hatálya nem terjed ki a versenyhatóságok belső dokumentumainak és a versenyhatóságok közötti levelezésnek a feltárási módjára.
- (22) A felperes kártérítéshez való joga hatékony védelmének biztosításához nincs szükség arra, hogy az EUMSZ 101. vagy 102. cikk alapján folytatott eljárással összefüggő valamennyi dokumentum feltárási célra kerüljön a felperes részére pusztán az alapon, hogy a felperes kártérítési keresetét szándékozik indítani, mivel rendkívül kicsi a valószínűsége annak, hogy a kártérítési kereset alátámasztásához az ezen eljárás iratai között szereplő valamennyi bizonyítékra szükség lesz.
- (23) Gondosan kell mérlegelni az arányosság követelményét, amikor fennáll annak kockázata, hogy a bizonyítékfeltárási veszélyeztetné a versenyhatóság vizsgálati stratégiáját azáltal, hogy felfedné, mely dokumentumok szerepelnek az ügyiratban, vagy negatív hatást gyakorolna a vállalkozások versenyhatósággal történő együttműködésének módjára. Különös figyelmet kell fordítani az önkényes adatgyűjtésekre („fishing expeditions”), azaz az olyan adatok nem célzott vagy túlságosan széles körben való felkutatásának megelőzésére, amelyek valószínűleg nem relevánsak az eljárásban részt vevő felek számára. A feltárási kérelmeket ezért nem indokolt arányosnak tekinteni, ha azok egy meghatározott ügyvel kapcsolatban a versenyhatóság ügyiratában megtalálható dokumentumok általános feltárási céljára, vagy valamely fél által egy meghatározott ügyben benyújtott dokumentumok általános feltárási céljára vonatkoznak. Az ilyen tágan megfogalmazott, bizonyítékfeltárási kérelmek nem lennének összeegyeztethetők a kérelmező fél azon kötelezettségével, hogy a lehető legpontosabban és legszűkebben jelölje meg a kért bizonyítékokat, illetve bizonyítékkategóriákat.

⁽¹⁾ A Tanács 1206/2001/EK rendelete (2001. május 28.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításfelvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

- (24) Ez az irányelv nem érinti a bíróságok azon jogát, hogy az uniós vagy a nemzeti jog alapján mérlegeljék a versenyjog hatékony közjogi érvényesítéséhez fűződő érdeket akkor, amikor elrendelik valamely bizonyíték típus – ide nem értve az engedékenységi nyilatkozatokat és az egyezségi beadványokat – feltárását.
- (25) Mentességet kell alkalmazni az olyan bizonyítékfeltárás tekintetében, amely – az elrendelése esetén – indokolatlan befolyással lenne valamely versenyhatóság uniós vagy nemzeti versenyjogi jogsértéssel kapcsolatban indított, folyamatban lévő vizsgálatára. Ezért a valamely versenyhatóság által az uniós vagy a nemzeti versenyjog érvényesítésére irányuló eljárása során létrehozott és az eljárásban részt vevő feleknek megküldött információk (például kifogásközlés), vagy az ilyen eljárásban részt vevő felek valamelyike által létrehozott információk (például a versenyhatóság információkéréseire adott válaszok vagy tanúvallomások) kártérítési perekben történő feltárását csak azt követően indokolt engedélyezni, hogy a versenyhatóság lezárta eljárását, például oly módon, hogy az 1/2003/EK rendelet 5. cikke vagy III. fejezete szerinti határozatot – ide nem értve az ideiglenes intézkedésekre vonatkozó határozatokat – fogadott el.
- (26) Az engedékenységi programok és az egyezségi eljárások fontos eszközei az uniós versenyjog közjogi érvényesítésének, mivel hozzájárulnak a legsúlyosabb versenyjogi jogsértések felderítéséhez, hatékony eljárás alá vonáshoz és szankcionálásához. Emellett, mivel a versenyhatóságok által kartellügyekben hozott határozatok közül soknak képezi alapját engedékenység iránti kérelem, és a kartellügyekben kártérítési kereseteket általában e határozatokat követően indítanak, az engedékenységi programok a kartellügyekben indított kártérítési keresetek hatékony érvényesítése szempontjából is fontosak. A vállalkozásokat visszatarthatja a versenyhatóságokkal az engedékenységi programok és az egyezségi eljárások alapján folytatott együttműködéstől az, ha olyan, saját magukra nézve terhelő nyilatkozatokat – mint például engedékenységi nyilatkozatokat vagy egyezségi beadványokat – kellene feltárniuk, amelyek kizárólag a versenyhatóságokkal folytatott együttműködés céljából készültek. Ezen információk feltárása annak kockázatával járna, hogy az együttműködő vállalkozások, illetve vezetőségük a versenyhatóságokkal nem együttműködő többi jogsértőre vonatkozó feltételeknél rosszabb feltételek mellett számíthatnának a polgári vagy büntetőjogi felelősségre vonásra. Annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozások továbbra is készek legyenek engedékenységi nyilatkozatukkal, illetve egyezségi beadványukkal önkéntesen megkeresni a versenyhatóságokat, az ilyen dokumentumokat mentesíteni kell a bizonyítékfeltárás alól. E mentességnek az engedékenységi nyilatkozatból, illetve egyezségi beadványból származó, más dokumentumokban szereplő szó szerinti idézetekre is ki kell terjednie. Ezen, a bizonyítékok feltárására vonatkozó korlátozások nem akadályozhatják a versenyhatóságokat abban, hogy határozataikat az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jognak megfelelően közzétegyék. Annak biztosítása érdekében, hogy e mentesség ne legyen indokolatlan befolyással a károsult fél kártérítési jogára, azt ezekre az önkéntesen tett és az azokat tevő vállalkozásokra nézve terhelő engedékenységi nyilatkozatokra és egyezségi beadványokra kell korlátozni.
- (27) A dokumentumok – ide nem értve az engedékenységi nyilatkozatokat és az egyezségi beadványokat – feltárására vonatkozó, ezen irányelvben szereplő szabályok biztosítják, hogy a károsult feleknek továbbra is elegendő olyan alternatív eszköz álljon a rendelkezésére, amelynek révén hozzáférést kaphatnak a kártérítési keresetük előkészítéséhez szükséges releváns bizonyítékokhoz. Abban az esetben, ha valamely dokumentummal kapcsolatban mentességre hivatkoznak, lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára, hogy – annak ellenőrzése érdekében, hogy e dokumentum tartalma beletartozik-e az ezen irányelvben meghatározott engedékenységi nyilatkozat és egyezségi beadvány fogalm meghatározásába – a felperes kérelmére hozzá tudjanak férni e dokumentumhoz. Az ezen fogalm meghatározásokban foglaltak körén kívül eső tartalmat a vonatkozó feltételek szerint fel kell tárni.
- (28) Lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára, hogy a kártérítési keresettel összefüggésben bármikor elrendelhessek az olyan bizonyítékok feltárását, amelyek a versenyhatóság által folytatott eljárástól függetlenül is léteznek („előzetesen létező információ”).
- (29) Kizárólag akkor rendelhető el, hogy egy versenyhatóság bizonyítékokat tárjon fel, ha e bizonyítékok ésszerűen nem szerezhetők meg egy másik féltől vagy harmadik féltől.
- (30) Az 1/2003/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése értelmében a versenyhatóságok – saját kezdeményezésükre – írásbeli észrevételeket nyújthatnak be a nemzeti bíróságoknak az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének alkalmazására vonatkozó kérdésekben. Annak biztosítása érdekében, hogy a versenyjog közjogi érvényesítése továbbra is eredményesen járuljon hozzá az említett cikkek alkalmazásához, a versenyhatóságok számára lehetővé kell tenni azt is, hogy saját kezdeményezésükre észrevételeket nyújtsanak be valamely nemzeti bíróságnak annak megítélése céljából, hogy valamely, a hatóságok ügyiratában szereplő bizonyíték feltárása mennyiben tekinthető arányosnak azt figyelembe véve, hogy az ilyen feltárás milyen hatással lehet a versenyjog közjogi érvényesítésének hatékonyságára. A másik fél meghallgatásának mellőzésével folytatott eljárásokról rendelkező tagállami jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy olyan rendszert hozzanak létre, amelyben a versenyhatóságok tájékoztatást kapnak az információk feltárására vonatkozó kérelmekről olyan esetekben, amikor az információk feltárását kérő személy, vagy az a személy, akitől az információ feltárását kérik, érintett az adott versenyhatóságnak az állítólagos jogsértés kivizsgálására irányuló eljárásában.

- (31) Lehetővé kell tenni, hogy bármely természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén jut bizonyítékokhoz, felhasználhassa ezt a bizonyítékot olyan kártérítési perben, amelyben félként vesz részt. Az ilyen felhasználást meg kell engedni azon természetes és jogi személyeknek is, akikre, illetve amelyekre az említett fél jogai és kötelezettségei – többek között a követelésének megszerzése révén – átszálltak. Amennyiben a bizonyítékot olyan jogi személy szerezte meg, amely az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazásában egyetlen vállalkozásnak minősülő vállalatcsoport tagja, úgy e bizonyítékok felhasználását lehetővé kell tenni az ugyanazon vállalkozáshoz tartozó többi jogi személy számára is.
- (32) A versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett bizonyítékok felhasználása azonban nem hátrálthatja indokolatlanul a versenyjog versenyhatóságok általi hatékony érvényesítését. Annak biztosítása érdekében, hogy a feltárára vonatkozóan ezen irányelvben meghatározott korlátozásokat ne lehessen megkerülni, a (24) és (25) preambulumbekzdésben említett, kizárólag a versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett bizonyítéktípusok felhasználását ugyanazon feltételek szerint korlátozni kell. A korlátozásnak vagy a kártérítési perekben bizonyítékként való felhasználás elfogadhatatlansága vagy az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti más, az e bizonyítéktípusok feltárára vonatkozó korlátozások teljes körű érvényesülésének biztosítására alkalmas védelem formájában kell megjelennie. Ezenfelül, a versenyhatóságtól megszerzett bizonyítékok nem válhatnak kereskedelem tárgyává. Ezért a kizárólag a versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett bizonyítékok felhasználásának lehetőségét azokra a természetes vagy jogi személyekre, valamint az ő jogutódaira kell korlátozni, akik vagy amelyek eredetileg hozzáférést kaptak. A bizonyítékokkal való üzletelés megelőzésére irányuló e korlátozás azonban nem zárja ki, hogy egy nemzeti bíróság az ezen irányelvben meghatározott feltételekkel elrendelje az adott bizonyíték feltárását.
- (33) Kártérítési kereset egy versenyhatósági vizsgálat indítása esetén fennáll annak kockázata, hogy az érintett személyek megsemmisítik vagy elrejtik azokat a bizonyítékokat, amelyek hasznosak lennének a károsult fél kártérítési igényének alátámasztásához. A bizonyítékok megsemmisítésének megelőzése, valamint a bizonyítékfeltárára kötelező bírói végzések teljesítésének biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára, hogy kellő visszatartó erővel bírói szankciókat szabjanak ki. Ami az eljárásban részt vevő feleket illeti, a kártérítési perben rájuk nézve hátrányos következtetések levonásának kockázata különösen hatékony szankció lehet, és segíthet elkerülni a késedelmeket. Biztosítani kell, hogy szankciók álljanak rendelkezésre a bizalmas információk védelmére vonatkozó kötelezettség megszegésének és a feltárt információk visszaélészerű felhasználásának esetére is. Hasonlóképpen biztosítani kell, hogy szankciók álljanak rendelkezésre arra az esetre is, ha a versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett információkat visszaélészerűen használják fel kártérítési perben.
- (34) Az EUMSZ 101. és 102. cikke Bizottság és nemzeti versenyhatóságok általi hatékony és következetes alkalmazásának biztosításához közös uniós megközelítésre van szükség arra vonatkozóan, hogy a nemzeti versenyhatóságok jogsértést megállapító jogerős határozatai milyen hatással vannak a későbbi kártérítési perekre. Ilyen határozatok elfogadására csak azt követően kerül sor, hogy az 1/2003/EK rendelet 11. cikkének (4) bekezdésével összhangban a Bizottság rendelkezésére bocsátották a tervezett határozatot vagy annak hiányában a tervezett eljárás menetéről szóló bármely dokumentumot, illetve amennyiben a Bizottság nem kezdeményezett az említett rendelet 11. cikkének (6) bekezdése szerinti, a tagállami versenyhatóság jogkörének megszűnésével járó eljárást. A Bizottságnak biztosítania kell az uniós versenyjog következetes alkalmazását annak révén, hogy kétoldalú jelleggel és az Európai Versenyhatóságok Hálózatának keretében iránymutatást bocsát a nemzeti versenyhatóságok rendelkezésére. A jogbiztonság fokozása, az EUMSZ 101. és 102. cikke következetlen alkalmazásának megelőzése, a kártérítési perek hatékonyságának és a gazdaságosság fokozásának, valamint a vállalkozások és a fogyasztók körében a belső piac működésének javítása érdekében, amennyiben egy nemzeti versenyhatóság vagy egy felülvizsgálati bíróság jogerős határozata megállapítja az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének megsértését, az későbbi kártérítési perekben nem képezheti jogvita tárgyát. Indokolt ezért, hogy az ilyen megállapítás ne legyen vitatható a nemzeti versenyhatóság vagy a felülvizsgálati bíróság szerinti tagállamban az adott jogsértés miatt indított kártérítési perben. A megállapítás joghatása azonban csak a jogsértésnek a versenyhatóság vagy a felülvizsgálati bíróság által – hatáskörének gyakorlása során – megállapított jellegére, illetve anyagi, személyi, időbeli és földrajzi hatókörére terjedhet ki. Amennyiben valamely határozat olyan esetben állapította meg a nemzeti versenyjogi rendelkezések megsértését, amelyben egymással párhuzamosan alkalmazzák az uniós és a nemzeti versenyjogot ugyanabban az ügyben, szintén úgy kell tekinteni, hogy e jogsértés megtörténte nem vitatható.
- (35) Amennyiben olyan tagállamban indítanak kártérítési keresetet, amely nem azonos azzal a tagállammal, amelynek versenyhatósága vagy felülvizsgálati bírósága megállapította azon, az EUMSZ 101. vagy 102. cikke szerinti jogsértést, amelyre a kártérítési kereset vonatkozik, lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti versenyhatóság vagy felülvizsgálati bíróság jogerős határozatában tett ezen megállapításra mint a versenyjogi jogsértés megtörténtének prima facie bizonyítékára lehessen hivatkozni egy nemzeti bíróság előtt. A megállapítást esettől függően a felek által előterjesztett egyéb bizonyítékokkal együtt lehet vizsgálni. A nemzeti versenyhatóságok és a felülvizsgálati bíróságok versenyszabályok megsértését megállapító határozatai nem érintik a nemzeti bíróságok EUMSZ 267. cikk szerinti jogait és kötelezettségeit.

- (36) Az elévülési idő kezdetére, időtartamára, nyugvására vagy megszakadására vonatkozó nemzeti szabályok nem akadályozhatják aránytalanul a kártérítési keresetek indítását. Ez különösen azoknál a kereseteknél fontos, amelyek valamely jogsértés versenyhatóság vagy felülvizsgálati bíróság általi megállapításán alapulnak. Ezért – a nemzeti és az uniós versenyjog érvényesítése érdekében – lehetővé kell tenni kártérítési keresetek indítását a versenyhatósági eljárás után is. Az elévülési idő nem kezdődhet meg a jogsértés megszűnése előtt és azelőtt, hogy a felperesnek tudomása lenne, illetve – ésszerűen elvárható módon – tudnia kellene a jogsértésnek minősülő magatartásról, arról, hogy a jogsértés a felperesnek kárt okozott, valamint a jogsértő kilétéről. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy általánosan alkalmazandó abszolút elévülési időket tartsanak fenn vagy vezessenek be, feltéve hogy ezen abszolút elévülési idők nem teszik gyakorlatilag lehetetlenné vagy túlságosan nehézé a teljes kártérítéshez való jog gyakorlását.
- (37) Ha több vállalkozás közösen sérti meg a versenyjogi szabályokat (mint a kartellek esetében), indokolt rendelkezni arról, hogy e közös jogsértők egyetemlegesen feleljenek a jogsértéssel okozott teljes kárért. Ha a jogsértők egyike a saját részét meghaladó összegű kártérítést fizetett, jogosultnak kell lennie arra, hogy a többi közös jogsértőtől hozzájárulást követeljen. E résznek mint az adott jogsértő relatív felelősségének, valamint a vonatkozó feltételeknek (például forgalom, piaci részesedés vagy a kartellben játszott szerep) a meghatározása az alkalmazandó nemzeti jogra tartozik, a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvének tiszteletben tartása mellett.
- (38) Azok a vállalkozások, amelyek engedékenységi program keretében együttműködnek a versenyhatóságokkal, kulcsszerepet játszanak a titkos kartellek által elkövetett jogsértések feltárásában és e jogsértések megszüntetésében, és ezáltal gyakran enyhítik azt a kárt, amely a jogsértés folytatódása esetén bekövetkezett volna. Ezért indokolt olyan rendelkezést hozni, amely alapján azok a vállalkozások, amelyeket valamely versenyhatóság engedékenységi program keretében mentesített a bírságok alól, nem lesznek aránytalan mértékben kitéve annak a kockázatnak, hogy velük szemben kártérítési keresetet indítanak, mivel a versenyhatóság jogsértést megállapító határozata a mentességben részesülő jogalany tekintetében még azelőtt jogerőre emelkedhet, hogy más, mentességben nem részesülő vállalkozások tekintetében jogerőre emelkedne, és ennek következtében a mentességben részesülő jogalany lenne a perek elsődleges célpontja. Indokolt ezért, hogy a mentességben részesülő vállalkozás főszabály szerint mentesüljön a teljes kárért való egyetemleges felelősség alól, és a részéről a többi jogsértő részére teljesítendő hozzájárulás egyik esetben se haladja meg a saját közvetlen vagy közvetett vevőinek – avagy vevői kartell esetén saját közvetlen vagy közvetett beszállítóinak – okozott kár összegét. Amennyiben egy kartell a jogsértők vevőin vagy beszállítóin kívül másoknak is kárt okozott, a mentességben részesülő vállalkozás hozzájárulása nem haladhatja meg az adott vállalkozásnak a kartellel okozott kárért fennálló felelősségét. Ezt a részt ugyanazon szabályok alapján kell meghatározni, mint a jogsértők egymás részére teljesítendő hozzájárulásainak összegét. Csak akkor indokolt, hogy a mentességben részesülő jogalanyok teljes körű felelősséget viseljenek a saját közvetlen vagy közvetett vevőiknek vagy beszállítóiknak kívüli károsult felekkel szemben is, ha utóbbiak a többi jogsértőtől nem tudnak teljes kártérítéshez jutni.
- (39) A ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteségként megjelenő kár a ténylegesen kifizetett összeg és az a közötti összeg különbségéből eredhet, amely a jogsértés elmaradása esetén lett volna fizetendő. Amennyiben a károsult fél a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteséget – részben vagy egészben – saját vevőire hárította át, akkor az áthárított kár már nem tekinthető olyan kárnak, amelyet meg kellene téríteni az áthárító félnek. Ezért főszabály szerint lehetővé kell tenni a jogsértő számára, hogy a kártérítési igény elleni védekezésként arra hivatkozzon, hogy a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteséget továbbhárították. Indokolt előírni, hogy amennyiben a jogsértő védekezésként a továbbhárításra hivatkozik, bizonyítania kell az árnövekedés továbbhárításának tényét és mértékét. E bizonyítási teher nem befolyásolhatja a jogsértő azon lehetőségét, hogy a birtokában lévőkől eltérő bizonyítékokat is felhasználjon, így például az eljárás során már megszerzett vagy a másik fél, illetve harmadik fél birtokában lévő bizonyítékokat.
- (40) Azokban a helyzetekben, amikor a továbbhárítás az eladások csökkenéséhez és ezáltal elmaradt haszon formájában jelentkező kárhoz vezetett, az ilyen elmaradt haszon megtérítése iránti jog nem szenvedhet sérelmet.
- (41) Attól függően, hogy a vállalkozások milyen feltételek mellett működnek, a kereskedelmi gyakorlat része lehet az árnövekedés továbbhárítása a beszállítói lánc mentén. Azok a fogyasztók és vállalkozások, akikre vagy amelyekre a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteséget ilyen módon áthárították, uniós vagy nemzeti versenyjogi jogsértéssel okozott kárt szenvedtek el. Jóllehet ezt a kárt meg kellene térítenie a jogsértőnek, különös nehézségeket okozhat a fogyasztók és vállalkozások számára a kár mértékének bizonyítása, ha ők maguk nem vásároltak a jogsértőtől. Ezért indokolt előírni, hogy amennyiben a kárigény fennállása vagy a megítélendő kártérítés összege attól függ, hogy a jogsértő valamely közvetlen vevője által megfizetett árnövekedést áthárították-e, illetve milyen mértékben hárították át egy közvetett vevőre, úgy utóbbi által bizonyítottan kell tekinteni azt, hogy az adott

közvetlen vevő által megfizetett árnövekedést az ő szintjére továbbhárították, feltéve, hogy képes prima facie bizonyítékot szolgáltatni a továbbhárítás megtörténtére vonatkozóan. E megdönthető vélelem fennáll, kivéve ha a jogsértő hitel érdemlően és a bíróság számára elfogadhatóan bizonyítani tudja, hogy a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteséget nem vagy nem teljes egészében hárították át a közvetett vevőre. Indokolt továbbá meghatározni, hogy milyen feltételek mellett kell úgy tekinteni, hogy a közvetett vevő ilyen prima facie bizonyítékot szolgáltatott. Ami a továbbhárítás számszerűsítését illeti, a nemzeti bíróságok részére hatáskört kell biztosítani annak felbecslésére vonatkozóan, hogy az előtűk folyamatban lévő jogvitákban milyen arányban hárították tovább az árnövekedést a közvetett vevők szintjére.

- (42) A Bizottságnak egyértelmű, egyszerű és átfogó iránymutatásokat kell kibocsátania a nemzeti bíróságok számára arról, hogy hogyan becsüljék fel az árnövekedés közvetett vevők szintjére való áthárításának mértékét.
- (43) A versenyjogi jogsértések gyakran az áruk értékesítésének, illetve a szolgáltatások nyújtásának feltételeit és árát érintik, és árnövekedéshez, illetve egyéb károkhoz vezetnek a jogsértők vevőinek oldalán. A jogsértés érintheti a jogsértő részére történő beszállításokat is (például vevői kartell esetében). Ilyen esetben a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteség a jogsértők által a beszállítóiknak fizetett alacsonyabb ár eredménye is lehet. Ezen irányelvnek és különösen a továbbhárításra vonatkozó szabályoknak az ilyen esetekre is alkalmazandónak kell lenniük.
- (44) Kártérítési kereset indíthatnak mindazok, akik a jogsértőtől árut vettek, illetve szolgáltatást vettek igénybe, továbbá a beszállítói lánc alsóbb szintjein elhelyezkedő vevők is. Az egymással összefüggő eljárások során hozott ítéletek következetessége, és ily módon annak biztosítása érdekében, hogy az uniós vagy nemzeti versenyjogi jogsértéssel okozott kár teljes mértékben megtérüljön és a jogsértőnek ne kelljen olyan kárt megtérítenie, amely nem merült fel, a nemzeti bíróságok részére hatáskört kell biztosítani annak az előtűk folyamatban lévő jogvitákban való felbecslésére, hogy az árnövekedést milyen arányban viselték a közvetlen és a közvetett vevők. Ezzel összefüggésben lehetővé kell tenni a nemzeti bíróságok számára, hogy az uniós és a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eljárási vagy anyagi jogi eszközök révén kellően figyelembe tudják venni az egymással összefüggő kereseteket és az azok alapján hozott ítéleteket, különösen akkor, ha az adott ítélet szerint bizonyított az árnövekedés továbbhárítása. Biztosítani kell, hogy megfelelő eljárási eszközök – például a perek egyesítésének lehetősége – álljanak a nemzeti bíróságok rendelkezésére annak biztosítása érdekében, hogy a beszállítói lánc bármely szintjén ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteségért megfizetett kártérítés mértéke ne haladja meg a szóban forgó szinten okozott, árnövekedésből eredő kárt. Ezeknek az eszközöknek a határokon átnyúló ügyekben is rendelkezésre kell állniuk. Ezen, az ítéletek figyelembevételére vonatkozó lehetőség nem érintheti azon személyek védelméhez, hatékony jogorvoslatához és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogait, akik vagy amelyek a bírósági eljárásokban nem vettek részt félként, és nem érintheti az ezzel összefüggésben hozott ítéletek bizonyító értékére vonatkozó szabályokat. Amennyiben egymással összefüggő eljárások különböző tagállamok bíróságai előtt vannak folyamatban, ezen eljárások az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 30. cikke értelmében egymással összefüggőnek tekinthetők. E cikk értelmében az elsőként felhívottól eltérő nemzeti bíróság felfüggesztheti az eljárást, vagy bizonyos körülmények fennállása esetén megállapíthatja joghatóságának hiányát. Ez az irányelv nem sérti a nemzeti bíróságok említett rendelet szerinti jogait és kötelezettségeit.
- (45) Miután a károsult fél bizonyította, hogy versenyjogi jogsértés következtében kárt szenvedett el, a kár mértékét is bizonyítani kell ahhoz, hogy kártérítésben részesüljön. A versenyjogi ügyekben a kár számszerűsítése során különösen nagy számú tényt kell figyelembe venni, ami összetett gazdasági modellek alkalmazását teheti szükségessé. Ez gyakran nagyon költséges, és nehézségeket okoz a felpereseknek az igényük alátámasztásához szükséges adatok beszerzését illetően. Ily módon a kár versenyjogi ügyekben való számszerűsítése lényegi akadályát képezheti a kártérítési igények hatékonyságának.
- (46) A versenyjogi jogsértéssel okozott kár számszerűsítésére vonatkozó uniós szabályok hiányában az egyes tagállamok nemzeti jogrendszerének kell saját szabályokat meghatározni a kár számszerűsítésére vonatkozóan, továbbá a tagállamok és a nemzeti bíróságok feladata annak meghatározása, hogy milyen követelményeket kell teljesítenie a felperesnek az elszenvedett kár összegének bizonyításához, mely módszerek használhatók az összeg számszerűsítéséhez, és milyen következményekkel jár az, ha e követelmények nem teljesülnek maradéktalanul. A kár versenyjogi ügyekben való számszerűsítésére vonatkozó nemzeti jogi követelmények azonban nem lehetnek kedvezőtlenebbek azoknál, amelyek a hasonló belföldi keresetekre vonatkoznak (egyenértékűség elve), és a kártérítéshez való uniós jog gyakorlását sem tehetik gyakorlatilag lehetetlenné vagy túlságosan nehézé (tényleges érvényesülés elve). Figyelemmel kell lenni a felek közötti információs aszimmetriára, valamint arra, hogy a kár számszerűsítése annak értékelését jelenti, hogy a szóban forgó piac hogyan alakult volna a jogsértés hiányában. Ezen értékelés keretében egy olyan helyzettel kell összehasonlítani végezni, amely már meghatározásánál fogva hipotetikus, és így az értékelés sosem végezhető el teljes pontossággal. Ezért indokolt hatáskört biztosítani a nemzeti

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

bíróságoknak a versenyjogi jogsértéssel okozott kár összegének felbecslésére. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a nemzeti versenyhatóságok megkeresésre iránymutatást nyújthassanak a számszerűsítéshez. A következetesség és a kiszámíthatóság érdekében a Bizottságnak általános uniós szintű iránymutatásokat kell kibocsátania.

- (47) Az információs aszimmetria és a kár versenyjogi ügyekben való számszerűsítésével kapcsolatos egyes nehézségek orvoslása, valamint a kártérítési igények hatékonyságának biztosítása érdekében indokolt azt vélelmezni, hogy egy kartell által elkövetett jogsértés esetében a jogsértés kárt okozott, különösen az arra gyakorolt hatás révén. Az ügy tényállásától függően ez azt jelenti, hogy a kartell árnövekedést vált ki, vagy megakadályozza azt az árcsökkenést, amely a kartell hiányában egyébként bekövetkezett volna. Ez a vélelem nem terjedhet ki a kár konkrét összegére. A jogsértők számára lehetővé kell tenni e vélelem megdöntését. E megdönthető vélelmet indokolt a kartellekre korlátozni, tekintettel titkos jellegükre, ami növeli az információs aszimmetriát, és megnehezíti a felperesek számára a kár bizonyításához szükséges bizonyítékok beszerzését.
- (48) Az alperesek számára egy egyszeri és mindenre kiterjedő egyezség elérése kívánatos annak érdekében, hogy a jogsértők és a károsult felek bizonytalansága csökkenjen. Ezért a károsult feleket és a jogsértőket ösztönözni kell arra, hogy önkéntes vitarendezési mechanizmusok – így például peren kívüli egyezség (ideértve azt az esetet is, amelyben egy bíró egy egyezséget kötelező erejűnek nyilvánít), választottbíróági eljárás, közvetítés vagy békéltetés – keretében állapodjanak meg a versenyjogi jogsértéssel okozott kár megtérítéséről. Az ilyen önkéntes vitarendezésnek a jogi szempontból lehetséges legtöbb károsult félre és jogsértőre kell kiterjednie. Ezen irányelv önkéntes vitarendezésre vonatkozó rendelkezéseinek célja ezért az, hogy megkönnyítsék az ilyen mechanizmusok igénybevételét és növeljék azok hatékonyságát.
- (49) A kártérítési kereset indítására vonatkozó elévülési idők miatt a károsult feleknek és a jogsértőknek adott esetben nincs elegendő idejük arra, hogy megállapodjanak a fizetendő kártérítésről. Ezért annak érdekében, hogy a nemzeti bíróság előtti eljárás megindítását megelőzően mindkét oldalon tényleges lehetősége legyen önkéntes vitarendezési eljárás megindítására, az önkéntes vitarendezési eljárás időtartamára rendelkezni kell az elévülési idő nyugvásáról.
- (50) Továbbá, ha a felek azután döntenek az önkéntes vitarendezési eljárás megindításáról, hogy ugyanazon igény vonatkozásában kártérítési keresetet indítottak valamely nemzeti bíróságnál, lehetővé kell tenni e bíróság számára, hogy az önkéntes vitarendezési eljárás időtartamára felfüggeszesse az előtte folyamatban levő eljárást. Az eljárás felfüggesztésének mérlegelésekor a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie a gyorsított eljárás lefolytatásához fűződő érdeket.
- (51) Az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezségek ösztönzése érdekében indokolt, hogy az a jogsértő, amely önkéntes vitarendezés keretében fizet kártérítést, ne kerüljön a többi jogsértővel szemben rosszabb helyzetbe annál, mint amilyenben az önkéntes vitarendezés nélkül lenne. Ez akkor történhetne meg, ha egy egyezséget kötő jogsértő még az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezséget követően is egyetemlegesen felelne a jogsértéssel okozott kárért. Ezért főszabály szerint nem indokolt, hogy egy egyezséget kötő jogsértő hozzájárulást fizessen az egyezségből kimaradó többi jogsértő felé, amennyiben utóbbiak annak a károsult félnek fizetnek kártérítést, akivel az első jogsértő korábban egyezséget kötött. E szabályból eredően a károsult fél igénye csökken az okozott kárnak az egyezséget kötő jogsértőre eső részével, függetlenül attól, hogy az egyezség összege meg egyezik-e azzal az aránnyal vagy eltér-e attól, amilyen arányban az egyezséget kötő jogsértő az egyezséget kötő károsult félnek okozott kárban részes. Ezt az arányt ugyanazon szabályok alapján kell meghatározni, mint a jogsértők közötti hozzájárulásokat. E levonás nélkül az egyezségből kimaradó jogsértőket aránytalanul érintené az az egyezség, amelynek nem voltak részesei. Ugyanakkor a teljes kártérítéshez való jog biztosítása érdekében, az egyezséget kötő jogsértőnek továbbra is kártérítést kell fizetnie akkor, ha ez az egyetlen lehetőség arra, hogy az egyezséget kötő károsult fél kártérítéshez jusson a még fennálló kárigénye tekintetében. A még fennálló kárigény az egyezséget kötő károsult fél kárigényének a számára a jogsértéssel okozott kárból az egyezséget kötő jogsértőre eső résszel csökkentett részére vonatkozik. Ez utóbbi, a kártérítés egyezséget kötő jogsértőtől való követelésének lehetősége csak akkor nem áll fenn, ha az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezség rendelkezései ezt kifejezetten kizárják.
- (52) El kell kerülni az olyan helyzeteket, amikor az egyezséget kötő jogsértők hozzájárulást fizetnek az egyezségből kimaradó jogsértők által az egyezségből kimaradó károsult felek részére fizetett kártérítéshez, és ennek következtében az egyezséget kötő jogsértők által fizetett kártérítés teljes összege meghaladja a jogsértéssel okozott kárért való felelősségük mértékét. Ezért amikor az egyezséget kötő jogsértőktől olyan károk megtérítéséhez való hozzájárulást követelnek, amelyeket később az egyezségből kimaradó jogsértők megfizetnek az egyezségből kimaradó károsult feleknek, a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezség alapján már kifizetett kártérítést, szem előtt tartva azt, hogy a jogsértés teljes tárgyi, időbeli és földrajzi hatóköre nem szükségképpen terjed ki azonos mértékben mindegyik jogsértőre.

- (53) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket.
- (54) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen azt, hogy az EUMSZ 101. és 102. cikke teljes mértékű érvényesülésének és a belső piac vállalkozások és fogyasztók szempontjából történő megfelelő működésének a biztosítása érdekében az uniós versenyjogi jogsértéseken alapuló kártérítési keresetekre vonatkozó szabályok kerüljenek meghatározásra, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az EUMSZ 101. és 102. cikke alkalmazásához szükséges hatékonyság és következtettség miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (55) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának ⁽¹⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltan tekinti.
- (56) Indokolt ezen irányelv időbeli hatályára vonatkozóan szabályokat meghatározni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez az irányelv bizonyos, annak biztosításához szükséges szabályokat határoz meg, hogy a valamely vállalkozás vagy vállalkozások társulása által elkövetett versenyjogi jogsértés következtében kárt szenvedett személyek az adott vállalkozással vagy vállalkozások társulásával szemben hatékonyan érvényesíthessék az elszenvedett kár teljes megtérítésére vonatkozó jogukat. Ezenfelül olyan szabályokat is megállapít, amelyek – azáltal, hogy az Unió egész területén azonos szintű védelmet biztosítanak az ilyen kárt elszenvedett valamennyi személynek – erősítik a torzulásoktól mentes belső piaci versenyt és elhárítják a belső piac megfelelő működésének akadályait.

(2) Ez az irányelv olyan szabályokat határoz meg, amelyek összehangolják a versenyjogi szabályok versenyhatóságok általi végrehajtását, valamint e szabályoknak a nemzeti bíróságoknál indított kártérítési keresetek tekintetében történő érvényesítését.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „versenyjogi jogsértés”: az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének, vagy a nemzeti versenyjognak a megsértése;
2. „jogsértő”: az a vállalkozás vagy vállalkozások azon társulása, amely versenyjogi jogsértést követett el;
3. „nemzeti versenyjog”: a nemzeti jog azon rendelkezései, amelyek célja alapvetően megegyezik az EUMSZ 101., illetve 102. cikkének céljával, és amelyeket az 1/2003/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében egyazon ügyben, az uniós versenyjoggal párhuzamosan alkalmaznak, ide nem értve a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek büntetőjogi szankciókat írnak elő természetes személyekre vonatkozóan, kivéve ha és amennyiben az ilyen büntetőjogi szankciók szolgálják a vállalkozásokra alkalmazandó versenyszabályok érvényesítését;
4. „kártérítési kereset”: a nemzeti jog szerinti olyan kereset, amelyben egy állítólagos károsult fél, egy, az állítólagos károsult fél vagy felek nevében eljáró személy, – amennyiben az uniós vagy nemzeti jog ezt lehetővé teszi – vagy az állítólagos károsult fél jogát jogutódlással megszerző természetes vagy jogi személy, beleértve az igényt megszerző személyt is, kártérítési igényt terjeszt egy nemzeti bíróság elé;
5. „kártérítési igény”: versenyjogi jogsértéssel okozott kár megtérítésére irányuló igény;
6. „károsult fél”: olyan személy, aki vagy amely versenyjogi jogsértés miatt kárt szenvedett;

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

7. „nemzeti versenyhatóság”: az EUMSZ 101. és 102. cikkének alkalmazásáért felelős, az 1/2003/EK rendelet 35. cikkének megfelelően valamely tagállam által kijelölt hatóság;
8. „versenyhatóság”: a Bizottság vagy valamely nemzeti versenyhatóság, vagy szöveggörnyezettől függően mindkettő;
9. „nemzeti bíróság”: az EUMSZ 267. cikkének értelmében vett tagállami bíróság;
10. „felülvizsgálati bíróság”: olyan nemzeti bíróság, amely hatáskörrel rendelkezik a nemzeti versenyhatóság határozatainak vagy az e határozatokról rendelkező ítéleteknek a rendes jogorvoslati eszközök útján történő felülvizsgálata, függetlenül attól, hogy ez a bíróság rendelkezik-e hatáskörrel versenyjogi jogsértés megállapítására;
11. „jogsértést megállapító határozat”: valamely versenyhatóság vagy felülvizsgálati bíróság versenyjogi jogsértést megállapító határozata;
12. „jogsértést megállapító jogerős határozat”: a jogsértést megállapító olyan határozat, amely rendes jogorvoslat keretében nem vagy már nem vizsgálható felül;
13. „bizonyíték”: az eljáró nemzeti bíróság által elfogadható valamennyi bizonyítéktípus, különösen dokumentumok és információkat tartalmazó egyéb tárgyak, függetlenül az információkat tároló adathordozó típusától;
14. „kartell”: két vagy több versenytárs közötti olyan megállapodás vagy összehangolt magatartás, amelynek célja a versenytársak piaci versenyben követett magatartásának összehangolása vagy a verseny releváns tényezőinek befolyásolása többek között, de nem kizárólag olyan magatartás útján, mint a vételi vagy eladási árak vagy egyéb kereskedelmi feltételek – a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokra vonatkozókat is ideértve – rögzítése vagy összehangolása, a termelési vagy értékesítési kvóták felosztása, a piac és a vevők felosztása, ideértve az ajánlattételben való összejátszást, az import- vagy exportkorlátozásokat vagy más versenytársak elleni versenyellenes tevékenységeket;
15. „engedékenységi program”: az EUMSZ 101. cikkének vagy a megfelelő nemzeti jogi rendelkezésnek az alkalmazásával kapcsolatos olyan program, amely alapján valamely titkos kartell résztvevője a kartellben részt vevő többi vállalkozástól függetlenül együttműködik a versenyhatósági vizsgálatban oly módon, hogy önként nyilatkozik a kartellről való tudomásáról, és az abban játszott szerepéről, és ezért cserébe – határozattal vagy az eljárás megszüntetése útján – mentesül a kartellben való részvétele miatt kiszabandó bírság alól, vagy az ilyen bírságot vele szemben csökkentik;
16. „engedékenységi nyilatkozat”: egy vállalkozás vagy egy természetes személy által vagy nevében a versenyhatóság előtt önkéntesen tett szóbeli vagy írásbeli nyilatkozat vagy annak rögzített változata, amelyben az adott vállalkozás vagy természetes személy ismerteti, hogy tudomása van egy kartellről, és ismerteti az abban játszott szerepét, és amely nyilatkozat kifejezetten a versenyhatóság elé terjesztése érdekében készül azzal a céllal, hogy az engedékenységi program keretében a nyilatkozattevő a kartell miatt kiszabandó bírság alól mentesüljön vagy az ilyen bírságot vele szemben csökkentse; ide nem értve az előzetesen létező információt;
17. „előzetesen létező információ”: olyan bizonyíték, amely a versenyhatóság eljárásától függetlenül létezik, akár a versenyhatóság ügyiratában, akár azon kívül lehet fel;
18. „egyezségi beadvány”: valamely vállalkozás által vagy nevében a versenyhatóság elé terjesztett, kifejezetten az egyszerűsített vagy gyorsított eljárás alkalmazásának lehetővé tétele céljából a versenyhatóság számára készített, a vállalkozás versenyjogi jogsértésben való részvételének és az ezen versenyjogi jogsértésért fennálló felelősségének elismerésére vonatkozó vagy az ezen jogsértésben való részvételének vitásáról lemondó önkéntes nyilatkozat;
19. „mentességben részesülő jogalany”: olyan vállalkozás vagy természetes személy, amely vagy aki engedékenységi program keretében a versenyhatóságtól mentességet kapott a bírság alól;
20. „árnövekedés”: a ténylegesen fizetett ár és az azon ár közötti különbség, amely ár akkor állt volna fenn, ha nem történik versenyjogi jogsértés;
21. „önkéntes vitarendezés”: bármely olyan mechanizmus, amely lehetővé teszi a felek számára a kártérítési igény tekintetében fennálló jogvita peren kívüli rendezését;
22. „önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezség”: olyan megállapodás, amely önkéntes vitarendezés útján jött létre;
23. „közvetlen vevő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely közvetlenül a jogsértőtől vett a versenyjogi jogsértés tárgyát képező termékeket vagy szolgáltatásokat;
24. „közvetett vevő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem közvetlenül a jogsértőtől, hanem annak közvetlen vevőjétől vagy egy későbbi vevőtől vett a versenyjogi jogsértés tárgyát képező termékeket vagy szolgáltatásokat, ilyen termékeket vagy szolgáltatásokat tartalmazó termékeket vagy szolgáltatásokat, vagy az ilyen termékekből vagy szolgáltatásokból származtatott termékeket vagy szolgáltatásokat.

3. cikk

A teljes kártérítéshez való jog

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden, versenyjogi jogsértés következtében kárt szenvedett természetes vagy jogi személynek lehetősége legyen e kár teljes körű megtérítését követelni és teljes körű kártérítést kapni.
- (2) A teljes kártérítés eredményeként a károsultnak olyan helyzetbe kell kerülnie, amilyenbe a versenyjogi jogsértés hiányában feltételezhetően került volna. A teljes kártérítésnek ennek megfelelően magában kell foglalnia a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteségért és az elmaradt haszonért járó kártérítést, valamint a kamat fizetését.
- (3) Az ezen irányelv szerinti teljes kártérítés nem vezethet az elszenvedett kár mértékét meghaladó kártérítéshez, legyen az akár büntető jellegű, többszörös vagy egyéb kártérítés.

4. cikk

A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elve

A tényleges érvényesülés elvével összhangban a tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési igények érvényesítésére vonatkozó valamennyi nemzeti szabály és eljárás oly módon kerüljön megállapításra és alkalmazásra, hogy ne tegyék a gyakorlatban megvalósíthatatlanná vagy túlzottan nehézé a versenyjogi jogsértéssel okozott kár teljes megtérítésére vonatkozó uniós jog gyakorlását. Az egyenértékűség elvével összhangban az EUMSZ 101. vagy 102. cikkének megsértésén alapuló kártérítési keresetekre vonatkozó nemzeti szabályok és eljárások nem lehetnek kedvezőtlenebbek az állítólagos károsult felekre nézve, mint a nemzeti jog megsértése miatt indított, hasonló kártérítési keresetekre irányadó szabályok és eljárások

II. FEJEZET

A BIZONYÍTÉKOK FELTÁRÁSA

5. cikk

A bizonyítékok feltárása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unióban indított kártérítési eljárásokban azon felperes kérésére, aki a kárigény elfogadhatóságának alátámasztásához elegendő, az ésszerűen rendelkezésre álló tényeket és bizonyítékot tartalmazó, megalapozott indokolást nyújtott be, a nemzeti bíróságok az e fejezetben meghatározott feltételeknek megfelelően kötelezessék az alperest vagy a harmadik felet az ellenőrzésük alatt álló releváns bizonyítékok feltárására. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok az alperes kérelmére a felperest vagy a harmadik felet kötelezessék a releváns bizonyítékok feltárására.

Ez a bekezdés nem érinti a nemzeti bíróságoknak az 1206/2001/EK rendelet szerinti jogait és kötelezettségeit.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok a megalapozott indokolásban ésszerűen rendelkezésre álló tények alapján a lehető legpontosabban és legszűkebben meghatározott bizonyítékoknak, illetve a bizonyítékok egy ilyen módon meghatározott releváns kategóriájába tartozó bizonyítékoknak a feltárását rendelhessék el.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok az arányos mértékre korlátozzák a bizonyítékok feltárását. Annak meghatározásakor, hogy a fél által kérelmezett bizonyítékfeltárás arányos-e, a nemzeti bíróságoknak figyelembe kell venniük valamennyi fél és az érintett harmadik felek jogos érdekeit. Különösen figyelembe kell venniük a következőket:

- a) azt, hogy a kártérítési igényt, illetve a védekezést milyen mértékben támasztják alá a bizonyítékok feltárására irányuló kérelem indokolásaként előterjesztett, rendelkezésre álló tények és bizonyítékok;
- b) a bizonyítékfeltárás terjedelmét és költségeit, különösen az érintett harmadik felek vonatkozásában, többek között az olyan általános információkeresés megelőzésére, amely feltételezhetően semmilyen relevanciával nem bír az eljárásban érintett felek számára;
- c) azt, hogy a feltárni kért bizonyíték tartalmaz-e bizalmas információkat (különösen harmadik felek tekintetében), és milyen intézkedések állnak rendelkezésre e bizalmas információk védelmére.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek bizalmas információkat tartalmazó bizonyítékok feltárásának elrendelésére, amennyiben azt a kártérítési kereset szempontjából fontosnak ítélik. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen információk feltárásának elrendelésével összefüggésben a nemzeti bíróságok hatékony intézkedésekkel biztosíthassák az ilyen információk védelmét.

- (5) A vállalkozások ahhoz fűződő érdeke, hogy versenyjogi jogsértést követően elkerüljék a kártérítési kereseteket, nem minősül védelemre okot adó érdeknek.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok a bizonyítékok feltárásának elrendelése során biztosítsák az uniós, illetve nemzeti jog értelmében alkalmazandó, jogászai segítség igénybevételével összefüggő mentességek teljes körű érvényesülését.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy az, akitől a bizonyítékok feltárását kérelmezték, lehetőséget kapjon a meghallgatásra azt megelőzően, hogy a nemzeti bíróság e cikk alapján a bizonyítékfeltárást elrendelne.
- (8) A (4) bekezdésnek és az (7) bekezdésnek, valamint a 6. cikknek a sérelme nélkül, ez a cikk nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy olyan szabályokat tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek a bizonyítékok szélesebb körű feltárását eredményeznék.

6. cikk

Versenyhatóság ügyiratában szereplő bizonyíték feltárása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési keresetek tekintetében, amennyiben a nemzeti bíróságok valamely versenyhatóság ügyiratában található bizonyítékok feltárását rendelik el, az 5. cikk mellett e cikk is alkalmazandó legyen.
- (2) Ez a cikk nem érinti a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos, az 1049/2001/EK rendelet szerinti szabályokat és gyakorlatokat.
- (3) Ez a cikk nem érinti a versenyhatóságok belső dokumentumainak, valamint a versenyhatóságok közötti levelezésnek a védelmére vonatkozó, az uniós, illetve nemzeti jog szerinti szabályokat és gyakorlatokat.
- (4) Valamely, az információ feltárását elrendelő végzés arányosságának az 5. cikk (3) bekezdése szerinti értékelésekor a nemzeti bíróságoknak mérlegelniük kell az alábbiakat is:
- azt, hogy a vonatkozó kérelmet kifejezetten a valamely versenyhatósághoz benyújtott vagy annak ügyirataiban szereplő bizonyos dokumentumok jellegére, tárgyára vagy tartalmára utalva fogalmazták-e meg, és nem általánosan megfogalmazott, a versenyhatósághoz benyújtott dokumentumokra vonatkozó kérelemről van-e szó;
 - azt, hogy a bizonyítékfeltárást kérelmező fél nemzeti bíróság előtt indított kártérítési keresettel összefüggésben kérelmezi-e a bizonyítékfeltárást; valamint
 - az (5) és (10) bekezdés tekintetében, vagy ha azt valamely versenyjogi hatóság a (11) bekezdés szerint kéri, a versenyjog közjogi érvényesítése eredményessége védelmének szükségességét.
- (5) A nemzeti bíróságok az alábbi kategóriákba tartozó bizonyítékok feltárását kizárólag azt követően rendelhetik el, hogy a versenyhatóság határozat elfogadása révén vagy egyéb módon lezárta eljárását:
- valamely természetes vagy jogi személy által kifejezetten valamely versenyhatóság eljárása céljára létrehozott információk;
 - a versenyhatóság által saját eljárása során létrehozott és a feleknek megküldött információk; valamint
 - a visszavont egyezségi beadványok.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési keresetek tekintetében a nemzeti bíróságok egyik esetben se kötelezhesenek egy felet vagy egy harmadik felet a következő kategóriákba tartozó bizonyítékok feltárására:
- engedékenységi nyilatkozatok; és
 - egyezségi beadványok.
- (7) A felperes indokolt kérelmet nyújthat be az iránt, hogy valamely nemzeti bíróság hozzáférhessen a (6) bekezdés a) vagy b) pontjában említett bizonyítékokhoz kizárólag abból a célból, hogy megbizonyosodjon afelől, hogy azok tartalma megfelel-e a 2. cikk 16. és 18. pontjában foglalt fogalom meghatározásoknak. Ennek értékelésekor a nemzeti bíróságok csak az illetékes versenyhatóságtól kérhetnek segítséget. A kérdéses bizonyítékokat szolgáltatóknak is lehetőséget lehet adni arra, hogy meghallgassák őket. A nemzeti bíróság semmilyen esetben nem engedélyezheti a másik fél/felek vagy harmadik fél/felek számára az e bizonyítékokhoz való hozzáférést.
- (8) Ha a kért bizonyítéknak csak egy része tartozik a (6) bekezdés hatálya alá, a bizonyíték fennmaradó részeit a kategóriájuktól függően az e cikk vonatkozó bekezdéseiben a bizonyítékfeltárással összefüggően meghatározott szabályoknak megfelelően kell rendelkezésre bocsátani.

(9) A versenyhatóság ügyiratában szereplő, az e cikkben felsorolt kategóriák egyikébe sem tartozó bizonyítékok feltárása e cikk sérelme nélkül bármikor elrendelhető kártérítési perekben.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok csak abban az esetben kérhessék valamely versenyhatóságtól az ügyiratában található bizonyítékok feltárását, ha azok rendelkezésre bocsátására – ésszerűen elvárható módon – egyik fél vagy harmadik fél sem képes.

(11) Amennyiben valamely versenyhatóság ki kívánja fejteni álláspontját a bizonyítékfeltárás iránti kérelmek arányosságával kapcsolatban, a versenyhatóság – saját kezdeményezésére – észrevételeket nyújthat be ahhoz a nemzeti bírósághoz, amelynél a bizonyítékfeltárás elrendelése iránti kérelmet benyújtották.

7. cikk

A kizárólag valamely versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén megszerzett bizonyítékok felhasználására vonatkozó korlátozások

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (6) bekezdésében felsorolt kategóriák egyikébe tartozó olyan bizonyítékok, amelyeket valamely természetes vagy jogi személy kizárólag valamely versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett meg, az alkalmazandó nemzeti szabályok szerint kártérítési perekben bizonyítékként elfogadhatatlannak minősüljenek, vagy pedig az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti egyéb, a bizonyítékok felhasználására vonatkozóan a 6. cikkben meghatározott korlátozások teljes körű érvényesítését biztosító védelemben részesüljenek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy mindaddig, amíg valamely versenyhatóság határozat elfogadása útján vagy más módon le nem zárta eljárását, a 6. cikk (5) bekezdésében felsorolt kategóriákba tartozó olyan bizonyítékok, amelyeket valamely természetes vagy jogi személy kizárólag az ezen versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett meg, az alkalmazandó nemzeti szabályok szerint kártérítési perekben bizonyítékként elfogadhatatlannak minősüljenek, vagy pedig az alkalmazandó nemzeti szabályok szerinti egyéb, a bizonyítékok felhasználására vonatkozóan a 6. cikkben meghatározott korlátozások teljes körű érvényesítését biztosító védelemben részesüljenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az olyan bizonyítékokat, amelyeket valamely természetes vagy jogi személy kizárólag a valamely versenyhatóság ügyiratához való hozzáférés révén szerzett meg, és amely nem tartozik az (1) vagy (2) bekezdés hatálya alá, kártérítési perben csak az adott személy, illetve az adott személy jogait jogutódlás révén megszerző természetes vagy jogi személy (az igényt megszerző személyt is ideértve) használhassa fel.

8. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságoknak ténylegesen lehetőségük legyen arra, hogy szankciókat szabjanak ki a felekre, harmadik felekre és jogi képviselőikre az alábbi esetek bármelyikében:

- a) amennyiben elmulasztják vagy megtagadják valamely nemzeti bíróság bizonyítékfeltárásra vonatkozó végzésének teljesítését;
- b) amennyiben releváns bizonyítékokat semmisítenek meg;
- c) amennyiben elmulasztják vagy megtagadják valamely nemzeti bíróság bizalmas információ védelmére irányuló végzésében előírt kötelezettségek teljesítését;
- d) amennyiben megsértik a bizonyítékok felhasználása tekintetében e fejezetben meghatározott korlátozásokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok által kiszabható szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek. A kártérítési perben részt vevő fél magatartására tekintettel a nemzeti bíróságok által alkalmazható szankciók között szerepelnie kell a peres fél számára hátrányos következtetés levonása (ideértve például a szóban forgó kérdés bizonyított voltának vélelmezését és az igények és az ellenkérelmek részleges vagy teljes elutasítását), illetve a költségek megfizetésére kötelezés lehetőségének.

III. FEJEZET

A NEMZETI HATÁROZATOK HATÁLYA, ELÉVÜLÉSI IDŐK, EGYETEMLEGES FELELŐSSÉG

9. cikk

A nemzeti határozatok hatálya

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely nemzeti versenyhatóság vagy felülvizsgálati bíróság által hozott jogerős határozatban megállapított versenyjogi jogsértés megtörténte ne legyen vitatható az EUMSZ 101. vagy 102. cikke, illetve a nemzeti versenyjog alapján a nemzeti bíróságoknál indított kártérítési perekben.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett jogerős határozatot egy másik tagállamban hozták meg, e jogerős határozatra az adott tagállam bírósága előtt a nemzeti joggal összhangban legalább mint a versenyjogi jogsértés megtörténtének prima facie bizonyítékára hivatkozni lehessen, és azt adott esetben a felek által előterjesztett egyéb bizonyítékokkal együtt meg lehessen vizsgálni.

(3) E cikk nem érinti a nemzeti bíróságok EUMSZ 267. cikke szerinti jogait és kötelezettségeit.

10. cikk

Elévülési idő

(1) A tagállamok e cikkel összhangban meghatározzák a kártérítési keresetek indításával kapcsolatos elévülési időre vonatkozó szabályokat. E szabályoknak meg kell határozniuk az elévülési idő kezdő időpontját, időtartamát és azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén az elévülés idő megszakad vagy nyugszik.

(2) Az elévülési idő nem kezdődhet meg azelőtt, hogy a versenyjogi jogsértés megszűnt volna és a felperesnek tudomása lenne vagy ésszerűen elvárható módon tudnia kellene a következőkről:

- a) a szóban forgó magatartásról, és annak tényéről, hogy az versenyjogi jogsértésnek minősül;
- b) arról a tényről, hogy a versenyjogi jogsértés számára kárt okozott; valamint
- c) a jogsértő kilétéről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési kereset megindítására vonatkozó elévülési idő legalább öt év legyen.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az elévülési idő nyugodjon, illetve a nemzeti jogtól függően megszakadjon, ha valamely versenyhatóság intézkedést fogad el a kártérítési kereset alapjául szolgáló versenyjogi jogsértéssel kapcsolatos vizsgálat vagy eljárás tekintetében. A nyugvás legkorábban a jogsértést megállapító határozat jogerőre emelkedése vagy az eljárás egyéb módon történő befejezése után egy évvel érhet véget.

11. cikk

Egyetemleges felelősség

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a versenyjogi jogsértést közös magatartással előidéző vállalkozások egyetemlegesen feleljenek a versenyjogi jogsértéssel okozott kárért oly módon, hogy a jogsértő vállalkozások mindegyike köteles legyen a kárt teljes mértékben megtéríteni, és a károsult fél bármelyiküktől teljes kártérítést követelhesen mindaddig, amíg kárát teljes mértékben meg nem térítették.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok biztosítják, hogy abban az esetben, ha a jogsértő a 2003/361/EK bizottsági ajánlásban ⁽¹⁾ meghatározott kis- vagy középvállalkozás (kkv), a jogsértő – a teljes kártérítéshez való, a 3. cikkben meghatározott jog sérelme nélkül – kizárólag a saját közvetlen és közvetett vevőikkel szemben legyen felelősségre vonható, amennyiben

- a) az adott piacon fennálló részesedése a versenyjogi jogsértés időtartama alatt mindvégig 5 % alatt maradt; valamint
- b) az egyetemleges felelősségre vonatkozó rendes szabályok alkalmazása esetén gazdaságilag végérvényesen életképtelenné válna, eszközei pedig teljesen elértéktelenednének.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott eltérés nem alkalmazható, amennyiben:

- a) a kkv vezető szerepet játszott a versenyjogi jogsértésben vagy más vállalkozásokat a versenyjogi jogsértésben való részvételre kényszerített; vagy
- b) korábban már megállapítást nyert, hogy a kkv versenyjogi jogsértést követett el.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a mentességben részesülő jogalany a következő esetekben legyen egyetemlegesen felelős:

- a) a közvetlen és közvetett vevőivel vagy beszállítóival szemben; valamint
- b) az egyéb károsult felekkel szemben, de kizárólag abban az esetben, ha az ugyanazon versenyjogi jogsértésben részt vevő többi vállalkozástól a teljes kárak megtérítésére nincs lehetőség.

A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés szerinti esetekre vonatkozó elévülési idők ésszerűek és elegendőek legyenek ahhoz, hogy a károsult felek ilyen kereseteket indíthassanak.

⁽¹⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogsértő hozzájárulásként bármely más jogsértőtől behajthasson egy a versenyjogi jogsértéssel okozott kárért fennálló felelősségére tekintettel meghatározott összeget. Az olyan jogsértő által fizetendő hozzájárulás összege, amelyet engedékenységi program keretében mentesítettek a bírságok alól, nem haladhatja meg az általa a saját közvetlen vagy közvetett vevőinek vagy beszállítóinak okozott kár összegét.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a versenyjogi jogsértés a jogsértők közvetlen vagy közvetett vevőin vagy beszállítóin kívüli egyéb károsult feleknek is kárt okozott, a mentességben részesülő jogalany többi jogsértő részére fizetendő hozzájárulásának összegét a kárért fennálló felelősségének aránya alapján kell meghatározni.

IV. FEJEZET

AZ ÁRNÖVEKEDÉS TOVÁBBHÁRÍTÁSA

12. cikk

Az árnövekedés továbbhárítása és a teljes kártérítéshez való jog

(1) A 3. cikkben meghatározott teljes kártérítéshez való jog teljes körű érvényesülésének biztosítása céljából a tagállamok biztosítják, hogy bárki, aki a versenyjogi megsértése következtében kárt szenvedett, az e fejezetben meghatározott szabályokkal összhangban követelhesse a kár megtérítését, függetlenül attól, hogy a jogsértő közvetlen vagy közvetett vevője-e, valamint hogy a kártérítés összege ne haladhassa meg a versenyjogi jogsértéssel a felperesnek okozott kárt, a jogsértő pedig ne mentesülhessen a felelősségre vonás alól.

(2) Az elszenvedett kárt meghaladó mértékű kártérítés elkerülése érdekében a tagállamok megfelelő eljárási szabályokat határoznak meg annak biztosítására, hogy a beszállítói lánc bármely szintjén a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteség után nyújtott kártérítés ne haladhassa meg az adott szinten az árnövekedés miatt elszenvedett kárt.

(3) E fejezet nem érinti a károsult fél azon jogát, hogy kártérítést követelhesen és kaphasson az árnövekedés teljes vagy részleges áthárítása miatt elmaradt haszonért.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetben foglalt szabályok megfelelően érvényesüljenek, ha a versenyjogi jogsértés a jogsértőnek való szállítással függ össze.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek az árnövekedés továbbhárított mértékének a nemzeti eljárásokkal összhangban történő felbecslésére.

13. cikk

A továbbhárításon alapuló védekezés

A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési per alperese a kárigénnyel szembeni védekezésként hivatkozhat arra, hogy a felperes részben vagy egészben továbbhárította a versenyjogi jogsértésből eredő árnövekedést. Az árnövekedés továbbhárításának megtörténtével kapcsolatos bizonyítási terhet az alperes viseli, aki e célból ésszerű mértékben bizonyítékfeltárást kérhet a felperestől és/vagy harmadik felektől.

14. cikk

Közvetett vevők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kártérítési perben a kárigény léte vagy a megítélendő kártérítés összege attól függ, hogy az árnövekedést továbbhárították-e a felperesre, illetve hogy milyen mértékben hártották azt tovább, figyelemmel azon kereskedelmi gyakorlatra, hogy az árnövekedéseket általában továbbhárítják a beszállítói lánc mentén, a továbbhárítás megtörténtével és mértékével kapcsolatos bizonyítási terhet a felperes viselje, aki ésszerű mértékben bizonyítékfeltárást kérhet az alperestől vagy harmadik felektől.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben akkor kell a közvetett vevő által bizonyítottnak tekinteni az e közvetett vevőre való áthárítás megtörténtét, ha e közvetett vevő igazolta, hogy:

a) az alperes versenyjogi jogsértést követett el;

b) a versenyjogi jogsértés árnövekedést eredményezett az alperes közvetlen vevőjénél; valamint

c) a közvetett vevő a versenyjogi jogsértés tárgyát képező termékeket vagy szolgáltatásokat, illetve a versenyjogi jogsértés tárgyát képező termékeket vagy szolgáltatásokat tartalmazó vagy az ilyen termékekből vagy szolgáltatásokból származtatott termékeket vagy szolgáltatásokat vett.

Ez a bekezdés nem alkalmazható, amennyiben az alperes hitelt érdemlően és a bíróság számára elfogadhatóan bizonyítani tudja, hogy az árnövekedést nem vagy nem teljes egészében hátrították át a közvetett vevőre.

15. cikk

A beszállítói lánc különböző szintjein álló felperesek által indított kártérítési keresetek

(1) Annak elkerülése érdekében, hogy a beszállítói lánc különböző szintjein levő felperesek által indított kártérítési keresetek a jogsértő többszörös felelősségre vonását vagy felelősségre vonásának hiányát eredményezzék, a tagállamok biztosítják, hogy annak mérlegelésekor, hogy a 13. és 14. cikk alkalmazásából eredő bizonyítási kötelezettségnek eleget tettek-e, a kártérítési keresetet elbíráló nemzeti bíróság az uniós vagy a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló eszközök révén képes legyen az alábbiak bármelyikének kellő figyelembevételére:

- a) ugyanazon versenyjogi jogsértésre vonatkozóan, de a beszállítói lánc különböző szintjein álló felperesek által indított kártérítési keresetek;
- b) az a) pontban említett kártérítési keresetek eredményeképpen hozott ítéletek;
- c) a versenyjog közjogi jogérvényesítéséből származó, az adott ügy szempontjából releváns nyilvános információk.

(2) Ez a cikk nem érinti a nemzeti bíróságoknak az 1215/2012/EU rendelet 30. cikke szerinti jogait és kötelezettségeit.

16. cikk

Iránymutatások a nemzeti bíróságok számára

A Bizottság iránymutatásokat bocsát ki a nemzeti bíróságok számára arról, hogy hogyan kell felbecsülni a közvetett vevőre áthárított árnövekedés mértékét.

V. FEJEZET

A KÁR SZÁMSZERŰSÍTÉSE

17. cikk

A kár számszerűsítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kár számszerűsítéséhez megkövetelt bizonyítási teher és a bizonyítékok tekintetében előírt követelmények ne tegyék gyakorlatilag lehetetlenné vagy túlságosan nehézé a kártérítéshez való jog érvényesítését. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti bíróságok hatáskörrel rendelkezzenek a kár mértékének a nemzeti eljárásokkal összhangban történő felbecslésére, amennyiben megállapítást nyer, hogy a felperes kárt szenvedett, azonban a kár mértékét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján gyakorlatilag lehetetlen vagy túlságosan nehéz pontosan számszerűsíteni.

(2) Kartell keretében elkövetett versenyjogi jogsértés esetén vélelmezni kell a károkozás tényét. A jogsértő jogosult e vélelem megdöntésére.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési keresettel kapcsolatos eljárásokban valamely nemzeti versenyhatóság egy nemzeti bíróság megkeresésére segítséget nyújthasson e nemzeti bíróság részére a kártérítés mértékének meghatározásában, amennyiben e nemzeti versenyhatóság az ilyen segítségnyújtást megfelelőnek tekinti.

VI. FEJEZET

ÖNKÉNTES VITARENDEZÉS

18. cikk

Az önkéntes vitarendezés halasztó és egyéb hatálya

(1) A tagállamok biztosítják a kártérítési kereset indítására nyitva álló elévülési idő nyugvását az önkéntes vitarendezési eljárás időtartamára. Az elévülési idő nyugvása csak azon felek esetében érvényesül, amelyek részt vesznek, részt vettek vagy amelyeket képviseltek az önkéntes vitarendezési eljárásban.

(2) A választottbíráskodásra vonatkozó nemzeti jogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési keresetet elbíráló nemzeti bíróságok legfeljebb két évre felfüggeszthessék az eljárást, amennyiben annak felei között az adott kártérítési kereset tárgyát képező igényt illetően önkéntes vitarendezési eljárás van folyamatban.

(3) A versenyhatóság a bíróságot kiszabó határozatának meghozatalakor enyhítő körülményként veheti figyelembe az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezség eredményeképpen a versenyhatósági határozat meghozatala előtt fizetett kártérítést.

19. cikk

Az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezség hatása a későbbi kártérítési keresetekre

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezséget követően az egyezséget kötő károsult kártérítési igénye csökkenjen azzal a résszel, amely a versenyjogi jogsértés által a károsult félnek okozott kár tekintetében az egyezséget kötő jogsértőre jut.

(2) Az egyezséget kötő károsult fél fennmaradó igénye kizárólag az egyezségből kimaradó jogsértőkkel szemben érvényesíthető. Az egyezségből kimaradó jogsértők a fennmaradó igényre vonatkozóan nem követelhetnek hozzájárulást az egyezséget kötő jogsértőtől.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a tagállamok biztosítják, hogy, amennyiben az egyezségből kimaradó jogsértők nem tudják az egyezséget kötő károsult fél fennmaradó igényének megfelelő összeget kifizetni, az egyezséget kötő károsult fél a fennmaradó igényét az egyezséget kötő jogsértővel szemben is érvényesíthesse.

Az első albekezdésben említett eltérést az önkéntes vitarendezés keretében kötött egyezségben kifejezetten ki lehet zárni.

(4) Annak a hozzájárulási összegnek a meghatározásakor, amelyet egy jogsértő egy másik jogsértőtől a versenyjogi jogsértéssel okozott kárért való felelőssége arányában megtérítésként követelhet, a nemzeti bíróságoknak kellőképpen figyelembe kell venniük az érintett jogsértő részvételével korábban önkéntes vitarendezés keretében létrejött egyezség alapján fizetett kártérítést.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2020. december 27-ig felülvizsgálja ezt az irányelvet, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az első bekezdésben említett jelentés többek között a következők mindegyikére vonatkozó információkat tartalmazza:

- a) a versenyhatóság által versenyjogi jogsértés miatt kiszabott bírságok megfizetéséből eredő pénzügyi nehézségek lehetséges hatása a károsult feleknél felmerült, az adott versenyjogi jogsértéssel okozott kár teljes megtérítésének lehetőségére;
- b) a valamely tagállam versenyhatósága által elfogadott határozatban megállapított versenyjogi jogsértés miatt kártérítést igénylő felperesek mennyiben tudták sikeresen bizonyítani az ilyen versenyjogi jogsértés tényét egy másik tagállam nemzeti bírósága előtt; valamint
- c) a ténylegesen bekövetkezett vagyoni veszteségért nyújtott kártérítés összege mennyiben haladta meg a versenyjogi jogsértéssel okozott, árnövekedésből eredő kárt, illetve a beszállítói lánc bármely szintjén elszenvedett, árnövekedésből eredő kárt.

(3) Az első bekezdésben említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.

21. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2016. december 27-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Időbeli hatály

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 21. cikk értelmében az ezen irányelv anyagi jogi rendelkezéseinek való megfelelés céljából elfogadott nemzeti intézkedések ne legyenek visszamenőleges hatállyal alkalmazhatók.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 21. cikk értelmében elfogadott, az (1) bekezdésben említettektől eltérő nemzeti intézkedések nem alkalmazhatóak az olyan kártérítési keresetekre, amelyeket valamely nemzeti bíróságnál 2014. december 26. előtt indítottak.

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2014. november 26-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
S. GOZI

II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS 1290/2014/EU RENDELETE

(2014. december 4.)

az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendelet és a 833/2014/EU rendeletet módosító 960/2014/EU rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 215. cikkére,

tekintettel az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat és a 2014/512/KKBP határozatot módosító 2014/659/KKBP határozat módosításáról szóló, 2014. december 4-i 2014/872/KKBP tanácsi határozatra ⁽¹⁾,

tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseleje és az Európai Bizottság együttes javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 2014. július 31-én elfogadta az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendeletet ⁽²⁾.
- (2) A Tanács 2014. szeptember 8-án elfogadta a 833/2014/EU rendelet módosításáról szóló 960/2014/EU rendeletet ⁽³⁾.
- (3) A Tanács 2014. december 4-én elfogadta a 2014/872/KKBP tanácsi határozatot.
- (4) Ezek az intézkedések a Szerződés hatálya alá tartoznak, ennél fogva – különösen a valamennyi tagállam által történő egységes alkalmazásuk biztosítása céljából – a 2014/872/KKBP határozat elfogadását követően a végrehajtásukhoz uniós szintű jogszabály szükséges.
- (5) A 833/2014/EU és a 960/2014/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 833/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A hatáskörrel rendelkező hatóságok azonban megadhatják az engedélyt, amennyiben a kivétel 2014. augusztus 1. előtt megkötött szerződésből vagy az ilyen szerződés teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződésekből eredő kötelezettség végrehajtására vonatkozik.”.

⁽¹⁾ Lásd e Hivatalos Lap 59. oldalát.

⁽²⁾ A Tanács 833/2014/EU rendelete (2014. július 31.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről (HL L 229., 2014.7.31., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 960/2014/EU rendelete (2014. szeptember 8.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 271., 2014.9.12., 3. o.).

2. A 2a. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik a 2014. szeptember 12. előtt megkötött szerződések vagy az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződések teljesítését, valamint az Unióban meglévő képességek fenntartásához és biztonságához szükséges segítségnyújtást.”.

3. A 3. cikk (1)–(5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Előzetesen engedélyeztetni kell a II. mellékletben felsorolt termékek értékesítését, szállítását, átruházását vagy kivitelét közvetlenül vagy közvetve – függetlenül attól, hogy azok az Unióból származnak-e – bármilyen oroszországi – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetét és kontinentális talapzatát – vagy bármilyen más országbeli természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv számára, amennyiben az ilyen termékeket Oroszországban – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetét és kontinentális talapzatát – szándékozzák felhasználni.

(2) Minden, az e cikk alapján engedélyköteles értékesítésre, szállításra, átruházásra vagy kivitelre vonatkozó engedélyt az exportőr székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai adnak ki, összhangban a 428/2009/EK rendelet 11. cikkében meghatározott részletes szabályokkal. Az engedély az Unió egész területére érvényes.

(3) A II. melléklet tartalmazza az oroszországi – beleértve az Oroszország kizárólagos gazdasági övezetében és kontinentális talapzatán folytatott – feltárási és kitermelési projektek alábbi kategóriáinak céljára alkalmas bizonyos termékeket:

- a) 150 m-t meghaladó tengermélységben végzett kőolajfeltárás és -kitermelés;
- b) az északi-sarkkörtől északra fekvő tengeri területeken folytatott kőolajfeltárás és -kitermelés; vagy
- c) olyan projektek, amelyek során palaközetekben található készletekből hidraulikus rétegrepszítés (frakkolás) révén olaj termelhető ki; nem tartozik ide az olyan, palaközeteken keresztül végzett feltárás és kitermelés, amelynek célja nem palaleőhelyen található olaj helyének meghatározása és kivonása.

(4) Az exportőrök az exportengedély-kérelemhez szükséges minden vonatkozó információt kötelesek megadni a hatáskörrel rendelkező hatóságok részére.

(5) A hatáskörrel rendelkező hatóságok nem engedélyezik a II. mellékletben szereplő termékek értékesítését, szállítását, átruházását vagy kivitelét, ha megalapozott indokok alapján megállapítható, hogy a termékek értékesítése, szállítása, átruházása vagy kivitele a (3) bekezdésben említett feltárási és kitermelési projektek valamely kategóriájára irányul.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok azonban megadhatják az engedélyt, amennyiben az értékesítés, szállítás, átruházás vagy kivitel 2014. augusztus 1. előtt megkötött szerződésből vagy az ilyen szerződés teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződésekből eredő kötelezettség végrehajtására vonatkozik.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok akkor is megadhatják az engedélyt, ha a termékek értékesítésére, szállítására, átruházására vagy kivitelére az emberi egészségre és biztonságra vagy a környezetre valószínűsíthetően súlyos és jelentős hatást gyakorló esemény sürgős megelőzése vagy hatásainak sürgős enyhítése miatt van szükség. Kellően indokolt sürgős esetekben az értékesítésre, szállításra, átruházásra vagy kivitelre előzetes engedély nélkül is sor kerülhet, feltéve, hogy az exportőr az értékesítést, szállítást, átruházást vagy kivitel követő öt munkanapon belül értesíti a hatáskörrel rendelkező hatóságot, részletesen megindokolva az előzetes engedély nélküli értékesítést, szállítást, átruházást vagy kivitelét.”.

4. A 3a. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Tilos közvetlenül vagy közvetve az oroszországi – beleértve az Oroszország kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán folytatott – feltárási és kitermelési projektek alábbi kategóriáihoz szükséges kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtani:

- a) 150 m-t meghaladó tengermélységben végzett kőolajfeltárás és -kitermelés;

- b) az északi-sarkkörtől északra fekvő tengeri területeken folytatott kőolajfeltárás és -kitermelés; vagy
- c) olyan projektek, amelyek során palakőzetekben található készletekből hidraulikus rétegrepszés (frakkolás) révén olaj termelhető ki; nem tartozik ide az olyan, palakőzeteken keresztül végzett feltárás és kitermelés, amelynek célja nem palalelőhelyen található olaj helyének meghatározása és kivonása.

E bekezdés alkalmazásában a »kapcsolódó szolgáltatások«:

- i. fúrás;
- ii. fúróluk-vizsgálat;
- iii. fúróluk-szelvényezési és kútkiképzési szolgáltatások;
- iv. speciális úszó tartályhajók szállítása.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik a 2014. szeptember 12. előtt megkötött szerződésekből vagy keretmegállapodásokból vagy az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződésekből eredő kötelezettségek végrehajtását.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem alkalmazandó, amennyiben a szóban forgó szolgáltatásokra az emberi egészségre és biztonságra vagy a környezetre valószínűsíthetően súlyos és jelentős hatást gyakorló esemény sürgős megelőzése vagy hatásainak sürgős enyhítése miatt van szükség.

A szolgáltató az e bekezdés értelmében végzett bármilyen tevékenységről öt munkanapon értesíti a hatáskörrel rendelkező hatóságot, részletesen megindokolva az előzetes engedély nélküli értékesítést, szállítást, átruházást vagy kivitelét.”.

5. A 4. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik a 2014. augusztus 1. előtt megkötött szerződések vagy az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződések teljesítését, valamint az Unióban meglévő képességek fenntartásához és biztonságához szükséges segítségnyújtást.

(3) Az alábbiak biztosításához az érintett hatáskörrel rendelkező hatóság engedélyre van szüksége:

- a) a II. mellékletben felsorolt termékekhez vagy az ilyen termékek rendelkezésre bocsátásához, előállításához, karbantartásához és használatához kapcsolódó technikai segítségnyújtás vagy közvetítői szolgáltatás közvetlenül vagy közvetve bármilyen oroszországi – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén és kontinentális talapzatán belüli – természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére, vagy, amennyiben az ilyen segítségnyújtás oroszországi – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén és kontinentális talapzatán belüli – felhasználású termékekre vonatkozik, bármilyen más országbeli bármilyen más személy, szervezet vagy szerv részére;
- b) a II. mellékletben említett termékekhez kapcsolódó finanszírozás vagy pénzügyi támogatás – beleértve mindenekelőtt az említett termékek értékesítésével, szállításával, átruházásával vagy kivitelével kapcsolatos, vagy az ahhoz kapcsolódó technikai segítségnyújtásra irányuló támogatásokat, kölcsönöket és exporthitel-biztosításokat – közvetlenül vagy közvetve bármilyen oroszországi – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén és kontinentális talapzatán belüli – természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv részére, vagy, amennyiben az ilyen segítségnyújtás oroszországi – beleértve Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén és kontinentális talapzatán belüli – felhasználású termékekre vonatkozik, bármilyen más országbeli bármilyen más személy, szervezet vagy szerv részére.

A 3. cikk (5) bekezdésében említett kellően indokolt sürgős esetekben az e bekezdésben említett szolgáltatások nyújtására előzetes engedély nélkül is sor kerülhet, feltéve, hogy a szolgáltató a szolgáltatásnyújtást követő öt munkanapon belül értesíti a hatáskörrel rendelkező hatóságot.”.

6. Az 5. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Tilos 2014. szeptember 12. után – akár közvetlenül, akár közvetve – az (1) vagy a (2) bekezdésben említett bármely jogi személy, szervezet vagy szerv számára 30 napot meghaladó futamidővel új kölcsönt vagy hitelt nyújtani vagy kölcsön- vagy hitelnyújtás céljából létrejött megállapodásban részt venni.

A tilalom nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) olyan kölcsönök vagy hitelek, amelyek konkrét és dokumentált célja áruknak az Unió és bármely harmadik állam közötti olyan behozatalának, illetve kivitelének, valamint nem pénzügyi szolgáltatásoknak az Unió és bármely harmadik állam közötti olyan nyújtásának a finanszírozása, amely nem esik korlátozó intézkedések hatálya alá, ideértve egy másik harmadik országból származó árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatos, az export- vagy importszerződés teljesítéséhez szükséges kiadást; vagy
- b) olyan kölcsönök, amelyek konkrét és dokumentált célja olyan sürgősségi finanszírozás biztosítása, amely az Unióban székhellyel rendelkező jogi személyekre vonatkozó tőke- és likviditási kritériumoknak való megfelelés érdekében szükséges, és e jogi személyek több mint 50 %-ban egy, a III. mellékletben említett szervezet tulajdonában állnak.”.

7. Az 5. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdésben foglalt tilalom nem alkalmazandó a 2014. szeptember 12. előtt kötött szerződések alapján történő lehívásokra vagy folyósításokra, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) az ilyen lehívások vagy folyósítások valamennyi szerződéses feltételét:
 - i. 2014. szeptember 12. előtt a felek jóváhagyták; és
 - ii. az említett időpontban, illetve azt követően sem módosították; valamint
- b) 2014. szeptember 12. előtt valamennyi rendelkezésre bocsátott pénzeszköz teljes egészében történő visszafizetésére vonatkozóan az esedékesség időpontja, továbbá a szerződés szerinti valamennyi kötelezettségvállalás, jog és kötelezettség megszűnésére vonatkozó időpont a szerződésben meghatározásra került.

A lehívások és folyósítások a) pontban említett szerződéses feltételei magukban foglalják az egyes lehívásokra vagy folyósításokra vonatkozó visszafizetési határidő hosszát, az alkalmazott kamatlábra vagy a kamatláb-számítási módszerre, valamint a maximális összegre vonatkozó rendelkezéseket.”.

8. A II. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a címben „A 3. cikkben említett technológiák jegyzéke” hivatkozás helyébe az „A 3. cikkben említett termékek jegyzéke” hivatkozás lép.
- b) A 8413 50, a 8413 60, az ex 8431 39 00, az ex 8431 43 00 és az ex 8431 49 KN-kódra vonatkozó bejegyzés helyébe az alábbi szöveg lép:

„ex 8413 50	Dugattyús térfogatkiszorításos, motoros folyadékszivattyú 18m ³ /óránál nagyobb maximális térfogatárammal és 40 barnál nagyobb maximális kimeneti nyomással, kimondottan fűrőiszap és/vagy cement olajkutakba történő szivattyúzása céljára tervezve
ex 8413 60	Forgódugattyús térfogatkiszorításos, motoros folyadékszivattyú 18m ³ /óránál nagyobb maximális térfogatárammal és 40 barnál nagyobb maximális kimeneti nyomással, kimondottan fűrőiszap és/vagy cement olajkutakba történő szivattyúzása céljára tervezve
ex 8431 39 00	A 8428 vtsz. alá tartozó, kizárólag vagy elsősorban olajmezőkön alkalmazott gépekhez felhasználható alkatrészek
ex 8431 43 00	A 8430 41 vagy a 8430 49 alszám alá tartozó, kizárólag vagy elsősorban olajmezőkön alkalmazott gépekhez felhasználható alkatrészek
ex 8431 49	A 8426, a 8429 és a 8430 vtsz. alá tartozó, kizárólag vagy elsősorban olajmezőkön alkalmazott gépekhez felhasználható alkatrészek”

9. A IV. melléklet helyébe e rendelet melléklete lép.

2. cikk

A 960/2014/EU rendelet (6) preambulumbekzdésének helyébe a következı szöveg lép:

- „(6) Az orosz kormányra való nyomásgyakorlás érdekében helyénvaló ezen túlmenően további korlátozásokat alkalmazni egyes pénzügyi intézmények tőkepiaci forráshoz jutására is – azon kormányközi megállapodások révén létrehozott, nemzetközi jogállású, oroszországi székhelyű intézmények kivételével, amelyeknek Oroszország is részvényese –, valamint korlátozásokat alkalmazni a védelmi ágazatban mőködő, oroszországi székhelyű jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre – a fıként az űriparban és az atomenergia-ágazatban mőködők kivételével –, továbbá korlátozásokat alkalmazni olyan oroszországi székhelyű jogi személyekre, szervezetekre vagy szervekre, amelyek fı tevékenysége kőolaj vagy kőolajipari termékek értékesítéséhez vagy szállításához kapcsolódik. A 833/2014/EU rendelet 5. cikkében említettek kivételével más pénzügyi szolgáltatások, így például a betéti szolgáltatások, a pénzforgalmi szolgáltatások, a biztosítási szolgáltatások és a fenti rendelet 5. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett intézmények által folyósított kölcsönök, valamint az energiapiacra fedezeti célokra használt származtatott pénzügyi eszközök, nem tartoznak e korlátozások hatálya alá.”.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Tanács részérıl
az elnök
S. GOZI

*MELLÉKLET**„IV. MELLÉKLET***A 2a. cikkben említett természetes és jogi személyek, szervezetek és szervek jegyzéke**

JSC Sirius
OJSC Stankoinstrument
OAO JSC Chemcomposite
JSC Kalashnikov
JSC Tula Arms Plant
NPK Technologii Maschinostrojenija
OAO Wysokototschnye Kompleksi
OAO Almaz Antey
OAO NPO Bazalt”.

A BIZOTTSÁG 1291/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. július 16.)****a falak és mennyezetek burkolására használt, EN 13986 szabvány szerinti fa alapanyagú lemezek és EN 14915 szabvány szerinti tömör fa falburkolatok tűzvédelmi képesség tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 27. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2000/367/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ elfogadásra került egy, az építési termékeknek, építményeknek és azok részeinek tűzállóság szerinti osztályozását lehetővé tevő rendszer. Az EN 13986 harmonizált szabvány szerinti fa alapanyagú lemezek, valamint az EN 14915 harmonizált szabvány szerinti tömör fa falburkolatok az említett határozat hatálya alá eső építési termékek közé tartoznak.
- (2) Vizsgálatok azt mutatták, hogy az említett termékek – amennyiben falak és mennyezetek burkolására használják őket – tűzvédelmi képesség tekintetében stabil és kiszámítható teljesítményt nyújtanak, amennyiben megfelelnek bizonyos, a fa sűrűségével, valamint a lemez és a falburkolat vastagságával kapcsolatos feltételeknek.
- (3) Ezért úgy kell tekinteni, hogy az EN 13986 harmonizált szabvány szerinti fa alapanyagú lemezek, valamint az EN 14915 harmonizált szabvány szerinti tömör fa falburkolatok további vizsgálatok nélkül is megfelelnek a 2000/367/EK határozatban a tűzvédelmi képesség tekintetében megállapított teljesítményszintek feltételeinek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Azok az EN 13986 harmonizált szabvány szerinti fa alapanyagú lemezek és EN 14915 harmonizált szabvány szerinti tömör fa falburkolatok, amelyek teljesítik a mellékletben meghatározott feltételeket, és amelyeket falak és mennyezetek burkolására használnak, úgy tekintendők, hogy vizsgálat nélkül is megfelelnek a mellékletben megnevezett teljesítményszinteknek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 16-án.

*a Bizottság részéről
az elnök*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2000. május 3-i 2000/367/EK határozata az építési termékek, építmények és azok részei tűzállóság szerinti osztályozásának tekintetében a 89/106/EGK tanácsi irányelv végrehajtásáról (HL L 133., 2000.6.6., 26. o.).

MELLÉKLET

Termék ⁽¹⁾	EN termék-szabvány	A termék leírása ⁽²⁾	Legkisebb átlagos sűrűség (kg/m ³)	Legkisebb vastagság (mm)	K osztály ⁽³⁾
Kemény farostlemez	EN 13986	csaphornyos vagy anélküli kialakítású ⁽⁵⁾	800	9	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
OSB-lemez	EN 13986	csaphornyos vagy anélküli kialakítású ⁽⁶⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Forgácslemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁷⁾	600	10	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Forgácslemez	EN 13986	csaphornyos vagy anélküli kialakítású ⁽⁶⁾	600	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Rétegelt lemez	EN 13986	csaphornyos vagy anélküli kialakítású ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Tömör falemez	EN 13986	csaphornyos vagy anélküli kialakítású ⁽⁶⁾	450	12	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Forgácslemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁸⁾	600	25	K ₂ 30
OSB-lemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁸⁾	600	30	K ₂ 30
Rétegelt lemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Tömör falemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁸⁾	450	26	K ₂ 30
Tömör falemez	EN 13986	csaphornyos kialakítású ⁽⁹⁾	450	53	K ₂ 60
Tömör fa falburkolat	EN 14915	csaphornyos kialakítású ⁽¹⁰⁾	450	15	K ₂ 10 ⁽⁴⁾
Tömör fa falburkolat	EN 14915	csaphornyos kialakítású ⁽¹⁰⁾	450	27	K ₂ 30
Tömör fa falburkolat	EN 14915	csaphornyos kialakítású ⁽¹¹⁾	450	2 × 27 ⁽¹²⁾	K ₂ 60

⁽¹⁾ Légrés nélkül, közvetlenül bármilyen típusú felületre erősítve.

⁽²⁾ A termékkel megegyező vastagságú, egyenes élillesztésű vagy csaphornyos kötésű, rések nélkül.

⁽³⁾ A 2000/367/EK határozat szerinti osztály.

⁽⁴⁾ K₁ 10 a legalább 300 kg/m³ sűrűségű hordozófelületek esetében.

⁽⁵⁾ A rögzítőszeg hossza legalább 40 mm, az osztástávolság legfeljebb 100 mm.

⁽⁶⁾ A csavar hossza legalább 30 mm, az osztástávolság legfeljebb 200 mm.

⁽⁷⁾ A csavar hossza legalább 30 mm, az osztástávolság legfeljebb 150 mm.

⁽⁸⁾ A csavar hossza legalább 50 mm, az osztástávolság legfeljebb 200 mm.

⁽⁹⁾ A csavar hossza legalább 75 mm, az osztástávolság legfeljebb 200 mm.

⁽¹⁰⁾ A szeg hossza legalább 60 mm, az osztástávolság legfeljebb 600 mm.

⁽¹¹⁾ A szeg hossza legalább 50 mm (minden rétegben), az osztástávolság legfeljebb 600 mm.

⁽¹²⁾ A két réteg hosszanti irányban, egymásra merőlegesen van rögzítve.

A BIZOTTSÁG 1292/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. július 17.)****az EN 14342 szabvány hatálya alá tartozó bizonyos, bevonat nélküli fa padlóburkolatok tűzzel szembeni viselkedés tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EKG tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 27. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2000/147/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ elfogadásra került egy, az építési termékek tűzzel szembeni viselkedéssel kapcsolatos teljesítményének osztályozását lehetővé tevő rendszer. A fa padlóburkolatok az említett határozat hatálya alá eső építési termékek közé tartoznak.
- (2) Vizsgálatok azt mutatták, hogy az EN14342 harmonizált szabvány hatálya alá tartozó fa padlóburkolatok tűzzel szembeni viselkedés tekintetében stabil és kiszámítható teljesítményt nyújtanak, amennyiben esetükben teljesülnek bizonyos, a fa sűrűségével, a padlóburkolat vastagságával és a termék végső felhasználásával kapcsolatos feltételek.
- (3) Ezért úgy kell tekinteni, hogy az EN14342 harmonizált szabvány hatálya alá tartozó fa padlóburkolatok további vizsgálatok nélkül is megfelelnek a 2000/147/EK határozatban a tűzzel szembeni viselkedés tekintetében megállapított teljesítményosztályok feltételeinek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Úgy tekintendő, hogy az EN14342 harmonizált szabvány hatálya alá tartozó, a mellékletben meghatározott feltételeket teljesítő fa padlóburkolatok vizsgálat nélkül is megfelelnek a mellékletben megnevezett teljesítményosztályoknak.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 17-én.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.⁽²⁾ A Bizottság 2000. február 8-i 2000/147/EK határozata az építési termékek tűzzel szembeni viselkedés alapján történő osztályozása tekintetében a 89/106/EKG tanácsi irányelv végrehajtásáról (HL L 50., 2000.2.23., 14. o.).

MELLÉKLET

Termék ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾	A termék leírása ⁽⁴⁾	Legkisebb átlagos sűrűség ⁽⁵⁾ (kg/m ³)	Legkisebb teljes vastagság (mm)	Beépítés módja	Padlóburkolat osztálya ⁽³⁾
Fa padlóburkolat	Tömör fa padlóburkolat erdei vagy lucfenyőből	Erdei fenyő: 480 Lucfenyő: 400	14	Alatta légrés nélkül	D _{fl} -s1
Fa padlóburkolat	Tömör fa padlóburkolat bükkből, tölgyből, erdei vagy lucfenyőből	Bükk: 700 Tölgy: 700 Erdei fenyő: 430 Lucfenyő: 400	20	Alatta légréssel vagy anélkül	D _{fl} -s1
Faparketta	Egyrétegű tömör fa parketta dióból	650	8	Hordozófelülethez ragasztva ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Faparketta	Egyrétegű tömör fa parketta tölgyből, juharból vagy kőrisből	Kőris: 650 Juhar: 650 Tölgy: 720	8	Hordozófelülethez ragasztva ⁽⁶⁾	D _{fl} -s1
Faparketta	Többrétegű fa parketta legalább 3,5 mm vastagságú tölgy felső réteggel	550	15 ⁽²⁾	Alatta légrés nélkül	D _{fl} -s1
Fa padlóburkolatok és parketta	Egyéb tömör fa padlóburkolatok és parketta	400	6	Valamennyi mód	E _{fl}

⁽¹⁾ Az EN ISO 9239-1 szabványnak megfelelően a padlóburkolatot legalább D-s2, d0 osztályú, legalább 400 kg/m³ sűrűségű hordozófelületre kell erősíteni, vagy alatta (legalább 30 mm magas) légréssel kell elkészíteni.

⁽²⁾ Tartalmazhat egy legalább E_{fl} osztályú, legfeljebb 3 mm vastagságú és legalább 280 kg/m³ sűrűségű közbenső réteget.

⁽³⁾ A 2000/147/EK határozat mellékletének 2. táblázatában meghatározott osztály.

⁽⁴⁾ Felületi bevonat nélkül.

⁽⁵⁾ Az EN 13238 szabványnak megfelelően előkészítve (50 % RH, 23 °C).

⁽⁶⁾ Legalább D-s2, d0 osztályú hordozófelület.

⁽⁷⁾ Lépcsőfokokra is érvényes.

A BIZOTTSÁG 1293/2014/EU FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE**(2014. július 17.)**

az EN 13658-1 harmonizált szabvány szerinti, belső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, az EN 13658-2 harmonizált szabvány szerinti, külső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, valamint az EN 14353 harmonizált szabvány szerinti fém vakolóprofilok és kiegészítő profilok tűzzel szembeni viselkedés tekintetében, vizsgálat nélkül történő osztályozásának feltételeiről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az építési termékek forgalmazására vonatkozó harmonizált feltételek megállapításáról és a 89/106/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2011. március 9-i 305/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 27. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2000/147/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ elfogadásra került egy, az építési termékek tűzzel szembeni viselkedéssel kapcsolatos teljesítményének osztályozását lehetővé tevő rendszer. Az EN 13658-1 harmonizált szabvány szerinti, belső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, az EN 13658-2 harmonizált szabvány szerinti, külső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, valamint az EN 14353 harmonizált szabvány szerinti fém vakolóprofilok és kiegészítő profilok, melyek mindegyike szerves anyagot tartalmazó szabad felülettel rendelkeznek, az említett határozat hatálya alá eső építési termékek közé tartoznak.
- (2) Az említett termékekről bebizonyosodott, hogy tűzzel szembeni viselkedés tekintetében – amennyiben gipszkarton lemezekkel együtt falak sarokkialakításához használják őket – stabil és kiszámítható teljesítményt nyújtanak, mivel tűz esetén csak felületük jelentéktelen része van tűznek kitéve.
- (3) Ezért úgy kell tekinteni, hogy az EN 13658-1 harmonizált szabvány szerinti, belső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, az EN 13658-2 harmonizált szabvány szerinti, külső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, valamint az EN 14353 harmonizált szabvány szerinti fém vakolóprofilok és kiegészítő profilok, melyek mindegyike szerves anyagot tartalmazó szabad felülettel rendelkeznek, tűzzel szembeni viselkedés tekintetében vizsgálatok nélkül is megfelelnek az E. teljesítményosztály feltételeinek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az EN 13658-1 harmonizált szabvány szerinti, belső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, EN 13658-2 harmonizált szabvány szerinti, külső vakolathoz használt fém vakolattartók és vakolóprofilok, valamint EN 14353 harmonizált szabvány szerinti fém vakolóprofilok és kiegészítő profilok, amelyek szerves anyagot tartalmazó szabad felülettel rendelkeznek, úgy tekintendők, hogy vizsgálat nélkül is megfelelnek a 2000/147/EK határozat mellékletének 1. táblázata szerinti E. osztály feltételeinek.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. július 17-én.

a Bizottság részéről

az elnök

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ HL L 88., 2011.4.4., 5. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2000. február 8-i 2000/147/EK határozata az építési termékek tűzzel szembeni viselkedés alapján történő osztályozása tekintetében a 89/106/EGK tanácsi irányelvvégrehajtásáról (HL L 50., 2000.2.23., 14. o.).

A BIZOTTSÁG 1294/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. december 4.)****az 1238/95/EK rendeletnek a Közösségi Növényfajta-hivatal részére fizetendő bejelentési díj és vizsgálati díj tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 113. cikkére,

a Közösségi Növényfajta-hivatal igazgatási tanácsával folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A Bizottság 1238/95/EK rendeletének ⁽²⁾ 7. cikke tartalmazza a közösségi növényfajta-oltalom iránti bejelentés feldolgozása miatt felszámított, a Közösségi Növényfajta-hivatal (továbbiakban: a Hivatal) számára befizetendő bejelentési díj mértékére vonatkozó rendelkezéseket.
- (2) A Hivatalnak az érvénytelen közösségi növényfajta-oltalom iránti bejelentések feldolgozásából származó költségekkel kapcsolatos tapasztalatai azt mutatják, hogy a Hivatal által visszatartott bejelentési díj csökkentése ajánlatos.
- (3) Az 1238/95/EK bizottsági rendelet 8. cikkének (1) bekezdése, valamint a rendelet I. melléklete meghatározza a „vizsgálati díj” mértékét, amelyet a Hivatal számára kell befizetni a közösségi növényfajta-oltalom iránti kérelem tárgyát képező fajta szakmai vizsgálatának megszervezéséért és elvégzéséért.
- (4) Előzetes tapasztalatok alapján a vizsgálatok díja esetenként nagy különbségeket mutathat azon fajták esetében, amelyek anyagát különleges összetevőjű anyagok ismételt felhasználásával kell előállítani. A szakmai vizsgálat díjának a fajta és annak minden különleges összetevőjű anyaga szakmai vizsgálatának díját fedeznie kell. A szakmai vizsgálat díjának tehát ilyen esetekben nem szabad felső határt szabni.
- (5) A szakmai vizsgálatokkal kapcsolatban előzetesen gyűjtött tapasztalatok emellett kimutatják azt is, hogy a Hivatal által felszámított teljes vizsgálati díj nem fedezi a Hivatal által a vizsgáló hivataloknak befizetendő díjak összegét. A Hivatal által felszámított díjnak azonban elméletileg fedeznie kellene az általa fizetendő díjakat. Az 1238/95/EK rendelet I. mellékletében meghatározott díjakat ezért emelni indokolt. Ugyanekkor a mellékletben meghatározott költségcsoportok felosztását indokolt egyszerűsíteni.
- (6) Az 1238/95/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növényfajta-oltalmi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1238/95/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Amennyiben a bejelentési díj megérkezik, de a kérelem az alaprendelet 50. cikkének értelmében nem érvényes, a hivatal a bejelentési díjból 200 EUR-t visszatart, a fennmaradó részt pedig a bejelentőnek a bejelentés hiányosságairól való értesítésével egyidejűleg visszatéríti.”

⁽¹⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.⁽²⁾ A Bizottság 1995. május 31-i 1238/95/EK rendelete a Közösségi Növényfajta-hivatal részére fizetendő díjak tekintetében a 2100/94/EK tanácsi rendelet végrehajtási szabályairól (HL L 121., 1995.6.1., 31. o.).

2. A 8. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A közösségi növényfajta-oltalom iránti bejelentés tárgyát képező fajta szakmai vizsgálatának megszervezéséért és elvégzéséért az I. mellékletben foglaltak szerinti díj (vizsgálati díj) fizetendő minden megkezdett termesztési időszakra. Azon fajták esetében, amelyek anyagát különleges összetevőjű anyagok ismételt felhasználásával kell előállítani, az I. mellékletben megállapított vizsgálati díj érvényes az adott fajtára, továbbá minden olyan összetevőre, amelyhez hivatalos leírás nem áll rendelkezésre, és amelyet szintén meg kell vizsgálni.”

3. Az I. melléklet e rendelet mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

Az 1238/95/EK rendelet I. melléklete helyébe a következő lép:

„I. MELLÉKLET

A 8. cikkben említett szakmai szempontok szerinti vizsgálatokkal kapcsolatos díjak

A növényfajta szakmai szempontok szerinti vizsgálatáért a 8. cikk alapján fizetendő díjat a táblázatnak megfelelően kell megállapítani:

(EUR)

	Költségcsoport	Díj
Mezőgazdasági csoport		
1	Burgonya	1 960
2	Olajrepcé	1 860
3	Fűfélék	2 210
4	Más mezőgazdasági növényfajták	1 430
Gyümölcsök csoportja		
5	Alma	3 210
6	Kerti szamóca	2 740
7	Más gyümölcsfajták	2 550
Dísznövények csoportja		
8	Dísznövények, élő mintagyűjteménnyel rendelkező fajok, üvegházi vizsgálat	2 140
9	Dísznövények, élő mintagyűjteménnyel rendelkező fajok, kültéri vizsgálat	1 960
10	Dísznövények, élő mintagyűjteménnyel nem rendelkező fajok, üvegházi vizsgálat	1 770
11	Dísznövények, élő mintagyűjteménnyel nem rendelkező fajok, kültéri vizsgálat	1 570
12	Dísznövények, különleges növény-egészségügyi feltételek	3 040
Zöldségek csoportja		
13	Zöldségek, üvegházi vizsgálat	2 150
14	Zöldségek, kültéri vizsgálat	1 960

A BIZOTTSÁG 1295/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. december 4.)****a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról szóló 669/2009/EK rendelet I. mellékletének módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 15. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 669/2009/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ a 882/2004/EK rendelet I. mellékletében említett területekre történő beléptetési helyeken a 669/2009/EK rendelet I. mellékletében (a továbbiakban: lista) felsorolt nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatala tekintetében megállapítja a fokozott hatósági ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.
- (2) A 669/2009/EK rendelet 2. cikke szerint a listát rendszeresen, legalább negyedévenként felül kell vizsgálni, legalább az e cikkben szereplő információforrások figyelembevételével.
- (3) Az élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszeren keresztül bejelentett közelmúltbeli élelmiszer-káresemények előfordulási gyakorisága és jelentősége, az Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatal harmadik országokban végzett ellenőrzéseinek megállapításai, valamint a tagállamok által a 669/2009/EK rendelet 15. cikkének megfelelően a Bizottsághoz benyújtott, a nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek szállítmányaira vonatkozó negyedéves jelentések azt mutatják, hogy a listát módosítani kell.
- (4) A lista módosításának ki kell terjednie azon árucikkekre vonatkozó bejegyzések törlésére, amelyek tekintetében a rendelkezésre álló információk azt mutatják, hogy általánosságban véve elegendő mértékben megfelelnek a vonatkozó uniós jogszabályok által előírt biztonsági követelményeknek, és esetükben ezért a fokozott hatósági ellenőrzés a továbbiakban nem indokolt. Az Egyiptomból származó narancsra, valamint a Thaiföldről származó koria-nderlevélre, bazsalikomra és mentára vonatkozó bejegyzéseket ezért törölni kell a listából.
- (5) Emellett a listát módosítani kell azon árucikkek hatósági ellenőrzése gyakoriságának növelésével, amelyek tekintetében ugyanezen információforrások a vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelés olyan, nagyobb mértékű hiányát mutatják, amely fokozott hatósági ellenőrzéseket indokol. Ezért az Indiából származó szárított fűszerekre, az Indiából és Thaiföldről származó bételborslevélre, valamint a Törökországból származó szőlőlevélre vonatkozó bejegyzéseket ennek megfelelően módosítani kell.
- (6) A következetesség és az egyértelműség érdekében a 669/2009/EK rendelet I. mellékletének szövegét helyénvaló e rendelet mellékletének szövegével helyettesíteni.
- (7) A 669/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 669/2009/EK rendelet I. melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.⁽²⁾ A Bizottság 2009. július 24-i 669/2009/EK rendelete a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek bizonyos nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek behozatalára vonatkozó fokozott hatósági ellenőrzések tekintetében történő végrehajtásáról, valamint a 2006/504/EK határozat módosításáról (HL L 194., 2009.7.25., 11. o.).

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

A kijelölt beléptetési helyen fokozott ellenőrzés alá eső, nem állati eredetű takarmányok és élelmiszerek

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
Szárított szőlő (Élelmiszer)	0806 20		Afganisztán (AF)	Ochratoxin-A	50
— Földimogyoró, héjában	— 1202 41 00		Brazília (BR)	Aflatoxinok	10
— Földimogyoró, héj nélkül	— 1202 42 00				
— Amerikai mogyoróvaj	— 2008 11 10				
— Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Takarmány és élelmiszer)					
— Hosszúbab (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodzsa (KH)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽²⁾	50
— Padlizsán	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)					
Kínai zeller (<i>Apium graveo- lens</i>) (Élelmiszer – friss vagy hűtött fűszernövények)	ex 0709 40 00	20	Kambodzsa = KH	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽³⁾	50
Brassica oleracea egyéb ehető káposztaféle, (»kínai brokkoli«) ⁽⁴⁾ (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	ex 0704 90 90	40	Kína (CN)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁵⁾	50
Tea, aromásítva is (Élelmiszer)	0902		Kína (CN)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁶⁾	10

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Padlizsán	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Dominikai Köztársaság (DO)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁷⁾	10
— Kesorúdinnye (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)					
— Hosszúbab (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Dominikai Köztársaság (DO)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁷⁾	20
— Paprika (édes és édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
Földieper (frissen) (Élelmiszer)	0810 10 00		Egyiptom (EG)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁸⁾	10
Paprika (édes és édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	0709 60 10; ex 0709 60 99; 0710 80 51; ex 0710 80 59	20 20	Egyiptom (EG)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽⁹⁾	10
Bételborslevél (<i>Piper betle</i> L.) (Élelmiszer)	ex 1404 90 00	10	India (IN)	Szalmonella ⁽¹⁰⁾	50
Szezámmag (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	1207 40 90		India (IN)	Szalmonella ⁽¹⁰⁾	20
— Chilipaprika (<i>Capsicum annuum</i>), egészben	— 0904 21 10	10	India (IN)	Aflatoxinok	20
— Chilipaprika (<i>Capsicum annuum</i>), zúzva vagy őrölve	— ex 0904 22 00				
— A <i>Capsicum</i> nemzet- séghez tartozó növények szárított gyümölcse, egészben, az édes paprika kivételével (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Szerecsendió (<i>Myristica fragrans</i>) (Élelmiszer – szárított fűszer)	— 0908 11 00; 0908 12 00				

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
Enzimek; elkészített enzimek (Takarmány és élelmiszer)	3507		India (IN)	Klóramfenikol	50
— Szerecsendió (<i>Myristica fragrans</i>) (Élelmiszer – szárított fűszer)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonézia (ID)	Aflatoxinok	20
— Hüvelyes borsó (bontatlan)	— ex 0708 10 00	40	Kenya (KE)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerekkel vizsgáltak ⁽¹¹⁾	10
— Hüvelyes bab (bontatlan) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	— ex 0708 20 00	40			
Menta (Élelmiszer – friss vagy hűtött fűszernövények)	ex 1211 90 86	30	Marokkó (MA)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerekkel vizsgáltak ⁽¹²⁾	10
Szárazbab (Élelmiszer)	0713 39 00		Nigéria (NG)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerekkel vizsgáltak ⁽¹³⁾	50
Csemegeszőlő (Élelmiszer – friss)	0806 10 10		Peru (PE)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerekkel vizsgáltak ⁽¹⁴⁾	10
Görögdinnye (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) magja és abból készült termékek (Élelmiszer)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoxinok	50
— Földimogyoró, héjában	— 1202 41 00		Szudán (SD)	Aflatoxinok	50
— Földimogyoró, héj nélkül	— 1202 42 00				
— Amerikai mogyoróvaj	— 2008 11 10				
— Földimogyoró, másképp elkészítve vagy tartósítva	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Takarmány és élelmiszer)					

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	ex 0709 60 99	20	Thaiföld (TH)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽¹⁵⁾	10
Bételborslevél (<i>Piper betle</i> L.) (Élelmiszer)	ex 1404 90 00	10	Thaiföld (TH)	Szalmonella ⁽¹⁰⁾	50
— Hosszúbab (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Padlizsán (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Thaiföld (TH)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽¹⁶⁾	20
Szárított kajszibarack (Élelmiszer)	0813 10 00		Törökország (TR)	Szulfitek ⁽¹⁷⁾	10
— Édes paprika (<i>Capsicum</i> <i>annuum</i>) (Élelmiszer – friss, hűtött vagy fagyasztott zöldség)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Törökország (TR)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽¹⁸⁾	10
Szőlőlevél (Élelmiszer)	ex 2008 99 99	11; 19	Törökország (TR)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽¹⁹⁾	20
Szárított szőlő (Élelmiszer)	0806 20		Üzbegisztán (UZ)	Ochratoxin-A	50
— Korianderlevél — Bazsalikom (indiai, édes) — Menta — Petrezselyem (Élelmiszer – friss vagy hűtött fűszernövények)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86 — ex 1211 90 86 — ex 0709 99 90	72 20 30 40	Vietnam (VN)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizs- gálatára irányuló módsze- rekkel vizsgáltak ⁽²⁰⁾	20

Takarmány és élelmiszer (tervezett felhasználás)	KN-kód ⁽¹⁾	TARIC- alszám	Származási ország	Veszély	A fizikai és azonossági ellenőrzések gyakorisága (%)
— Pitahaya (sárgánygyümölcs)	— ex 0810 90 20	10	Vietnam (VN)	Peszticidmaradék, amelyet többféle szermaradék kimutatására alkalmazott, GC-MS-en és LC-MS-en alapuló módszerrel vagy egyetlen szermaradék vizsgálatára irányuló módszerekkel vizsgáltak ⁽²⁰⁾	20
— Okra	— ex 0709 99 90	20			
— Paprika (édestől eltérő) (<i>Capsicum</i> spp.) (Élelmiszer – friss vagy hűtött)	— ex 0709 60 99	20			

- (¹) Amennyiben csak bizonyos KN-kód alá tartozó termékek esetében kötelező a vizsgálat, és az árunómenklatúrában e kód alá nem tartozik meghatározott albonítás, a KN-kód az »ex« jelölést kapja.
- (²) Különösen a következő szermaradékok: Karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), klórbufám, dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve).
- (³) Különösen a következő szermaradékok: Karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), hexakonazol, fentoát, triadimefon és triadimenol (triadimefon és triadimenol összesen)
- (⁴) *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. *Italica* Plenck, cultivar alboglabra fajok. »Kai Lan«, »Gai Lan«, »Gailan«, »Kailan«, »kínai Jielan« néven is ismertek.
- (⁵) Különösen a következő szermaradékok: klórfenapir, fipronil, (fipronil és a szulfon metabolit (MB46136) összesen, fipronilként kifejezve), karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), acetamiprid, dimetromorf és propikonazol.
- (⁶) Különösen a következő szermaradékok: buprofezin; imidakloprid; ienvalerát és eszfenvalerát (RS & SR izomerek összesen); profenofosz; trifluralin; triazofosz; triadimefon és triadimenol (triadimefon és triadimenol összesen), cipermetrin (cipermetrin, ideértve a szerkezeti izomerek egyéb keverékeit [izomerek összesen]).
- (⁷) Különösen a következő szermaradékok: amitráz, (amitráz, beleértve a 2,4-dimetil-anilin részt tartalmazó metabolitokat, amitráz-ként kifejezve) acefát, aldikarb, (aldikarb, valamint szulfoxidja és szulfonja összesen, aldikarbként kifejezve), karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), klórfenapir, klórpirifosz, ditiokarbamatok, (ditiokarbamatok CS2-ben kifejezve, ideértve a manebet, mankozebet, metiramot, propinebet, tiramot és ziramot), diafentiuron, diazinon, diklórfosz, dikofol, (p,p' és o,p' izomerek összesen), dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), endoszulfán, (az alfa- és béta-izomerek és az endoszulfán-szulfát összesen, endoszulfánként kifejezve) fenamidon, imidakloprid, malation, (malation és malaoxon összesen, malationként kifejezve), metamidofosz, metiokarb (metiokarb és metiokarb szulfoxid és szulfod összesen, metiokarbként kifejezve), metomil és tiodikarb, (metomil és tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), monokrotofosz, oxamil, profenofosz, propikonazol, tiabendazol, tiakloprid.
- (⁸) Különösen a következő szermaradékok: karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), ciflutrin, beleértve a szerkezeti izomerek egyéb keverékeit is (az izomerek összesen), ciprodinil, diazinon, dimetoát, (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), etion, fenitroton, fenpropatrin, fludioxonil, hexaflumuron, lambda-cihalotrin, metiokarb, (metiokarb és metiokarb szulfoxid és szulfod összesen metiokarbként kifejezve), metomil és tiodikarb (a metomil és a tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), oxamil, fentoát, tiofanát-metil.
- (⁹) Különösen a következő szermaradékok: karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), klórpirifosz, cipermetrin, (cipermetrin, ideértve a szerkezeti izomerek egyéb keverékeit (izomerek összesen), ciprokonazol, dikofol (p,p' és o,p' izomerek összesen), difenokonazol, dinotefuran, etion, fluzilazol, folpet, prokloráz, (prokloráz és a 2,4,6-triklórfenol részt tartalmazó metabolitjai összesen, proklorázként kifejezve), frofenofosz, propikonazol, tiofanát-metil és triforin.
- (¹⁰) Referencia-módszer: EN/ISO 6579, vagy az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól szóló, 2005. november 15-i 2073/2005/EK bizottsági rendelet 5. cikke szerint a referencia-módszere vonatkozóan validált módszer (HL L 338., 2005.12.22., 1. o.).
- (¹¹) Különösen a következő szermaradékok: dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), klórpirifosz, acefát, metamidofosz, metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen) metomilként kifejezve, diafentiuron, indoxakarb, az S és R izomerek keveréként
- (¹²) Különösen a következő szermaradékok: klórpirifosz, cipermetrin, (cipermetrin, ideértve a szerkezeti izomerek egyéb keverékeit [izomerek összesen]), dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), endoszulfán (alfa- és béta-izomerek, valamint endoszulfán-szulfát összesen, endoszulfánként kifejezve), hexakonazol, paration-metil (paration-metil és paraoxon-metil összesen, paration-metilként kifejezve), metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), flutriafol, karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), flubendiamid, miklobutanil, malation (malation és malaoxon összesen, malationként kifejezve).
- (¹³) Különösen a diklófosz szermaradékai.
- (¹⁴) Különösen a következő szermaradékok: dinikonazol, etefon, metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen, metomilként kifejezve).
- (¹⁵) Különösen a következő szermaradékok: karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), metomil és tiodikarb (metomil és a tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), triazofosz, malation (malation és malaoxon összesen, malationként kifejezve), profenofosz, protiofosz, etion, karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), triforin, procimidon, formetanát: formetanát és sói összesen, formetanát-hidrokloridként.

- (16) Különösen a következő szermaradékok: acefát, karbaril, karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), klórpírifosz, klórpírifosz-metil, dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), etion, malation, (malation és malaixon összesen, malationként kifejezve), metalaxil és metalaxil-M (metalaxil, ideértve szerkezeti izomerei egyéb keverékeit is, pl. a metalaxil-M-et [izomerek összesen]), metamidofosz, metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen) metomilként kifejezve, monokrotosz, profenofosz, protiofosz, quinalfosz, triadimefon és triadimenol (triadimefon és triadimenol összesen), triazofosz, dikrotosz, EPN, triforin.
- (17) Referencia-módszerek: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 vagy ISO 5522:1981.
- (18) Különösen a következő szermaradékok: metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), oxamil, karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), klofentezin, diafentiuron, dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), formetanát: formetanát és sói összesen, formetanát-hidrokloridként kifejezve, malation (malation és malaixon összesen, malationként kifejezve), procimidon, tetradifon, tiofanát-metil.
- (19) Különösen a következő szermaradékok: azoxistrobin, boszkalid, klórpírifosz, ditiokarbamátok, (ditiokarbamátok CS2-ben kifejezve, ideértve a manebet, mankozebet, metiramot, propinebet, tiramot és ziramot), endoszulfán (alfa- és béta-izomerek, valamint endoszulfán-szulfát összesen, endoszulfánként kifejezve), kreszoxim-methyl, lambda-cihalotrin, metalaxil és metalaxil-M (metalaxil, ideértve szerkezeti izomerei egyéb keverékeit is, pl. a metalaxil-M-et [izomerek összesen]), metoxifenozyd, metrafenon, miklobutanil, penkonazol, piraklostrobin, pirimetanil, triadimefon és triadimenol (triadimefon és triadimenol összesen), trifloxistrobin.
- (20) Különösen a következő szermaradékok: karbofurán (karbofurán és 3-hidroxi-karbofurán összesen, karbofuránként kifejezve), karbendazim és benomil (benomil és karbendazim összesen, karbendazimként kifejezve), klórpírifosz, ditiokarbamátok (ditiokarbamátok CS2-ben kifejezve, ideértve a manebet, mankozebet, metiramot, propinebet, tiramot és ziramot), profenofosz, permetrin (izomerek összesen), hexakonazol, difenokonazol, propikonazol, fipronil, (fipronil és a szulfon metabolit (MB46136) összesen, fipronilként kifejezve), propargit, fluzilazol, fentoát, cipermetrin, (cipermetrin, ideértve a szerkezeti izomerek egyéb keverékeit [izomerek összesen]), metomil és tiodikarb (metomil és tiodikarb összesen, metomilként kifejezve), quinalfosz, pencikuron, metidation, dimetoát (dimetoát és ometoát összesen, dimetoátként kifejezve), fenbukonazol.”
-

A BIZOTTSÁG 1296/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE**(2014. december 4.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.
- (2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

*2. cikk*Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

*a Bizottság részéről,**az elnök nevében,*

Jerzy PLEWA

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.⁽²⁾ HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

<i>(EUR/100kg)</i>		
KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	AL	64,0
	IL	114,8
	MA	91,1
	TR	81,4
	ZZ	87,8
0707 00 05	AL	53,8
	JO	258,6
	MA	170,1
	TR	135,4
	ZZ	154,5
0709 93 10	MA	67,9
	TR	128,2
	ZZ	98,1
0805 10 20	AR	35,3
	SZ	34,3
	TR	74,4
	UY	32,9
	ZA	54,7
	ZW	33,1
	ZZ	44,1
	ZZ	44,1
0805 20 10	MA	73,2
	ZZ	73,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,7
	JM	168,3
	TR	76,0
	ZZ	119,3
0805 50 10	AL	64,4
	TR	76,5
	ZZ	70,5
0808 10 80	BA	32,4
	BR	53,8
	CA	134,8
	CL	78,6
	MK	38,0
	NZ	96,9
	US	94,8
	ZZ	75,6

(EUR/100kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0808 30 90	CN	81,0
	TR	174,9
	ZZ	128,0

⁽¹⁾ Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nomenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

IRÁNYELVEK

A BIZOTTSÁG 2014/105/EU VÉGREHAJTÁSI IRÁNYELVE

(2014. december 4.)

a 2002/53/EK tanácsi irányelv 7. cikkéhez és a 2002/55/EK tanácsi irányelv 7. cikkéhez végrehajtási intézkedéseket megállapító 2003/90/EK és 2003/91/EK irányelvnek az egyes mezőgazdasági növényfajok és zöldségfajok fajtáinak vizsgálata keretében minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről szóló, 2002. június 13-i 2002/53/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel a zöldségvetőmagok forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/55/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

mivel:

- (1) A Bizottság a 2003/90/EK ⁽³⁾ és a 2003/91/EK ⁽⁴⁾ irányelvek elfogadásával kívánta biztosítani, hogy a tagállamok által nemzeti fajtajegyzékükbe felvett fajták a minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei vonatkozásában megfelelnek a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) által megállapított iránymutatásoknak, amennyiben ilyen iránymutatások léteznek. Egyéb fajtákra vonatkozóan a szóban forgó irányelvek úgy rendelkeznek, hogy az Új Növényfajták Oltalmára Létesült Nemzetközi Szövetség (UPOV) iránymutatásai alkalmazandók.
- (2) A Közösségi Növényfajta-hivatal és az Új Növényfajták Oltalmára Létesült Nemzetközi Szövetség azóta egyéb fajok vonatkozásában is készített iránymutatásokat, illetve már létezőket naprakésszé tett.
- (3) A 2003/90/EK és a 2003/91/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,
- (4) Az ebben az irányelvben előírt intézkedések összhangban vannak a Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagok és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2003/90/EK irányelv I. és II. melléklete helyébe az ezen irányelv mellékletének A. részében foglalt szöveg lép.

2. cikk

A 2003/91/EK irányelv mellékleteinek helyébe az ezen irányelv mellékletének B. részében foglalt szöveg lép.

⁽¹⁾ HL L 193., 2002.7.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 193., 2002.7.20., 33. o.

⁽³⁾ A Bizottság 2003. október 6-i 2003/90/EK irányelve a 2002/53/EK tanácsi irányelv 7. cikkének alkalmazásában egyes mezőgazdasági növényfajok fajtái esetében minimálisan vizsgálandó jellemzők és a vizsgálat minimumfeltételei vonatkozásában a végrehajtási intézkedések meghatározásáról (HL L 254., 2003.10.8., 7. o.).

⁽⁴⁾ A Bizottság 2003. október 6-i 2003/91/EK irányelve a 2002/55/EK tanácsi irányelv 7. cikkének alkalmazásában a zöldségfajok egyes fajtáinak a vizsgálatokor minimálisan figyelembe vett jellemzők és a vizsgálat elvégzésének minimumkövetelményei tekintetében történő végrehajtási intézkedések meghatározásáról (HL L 254., 2003.10.8., 11. o.).

3. cikk

A 2016. január 1-je előtt megkezdett vizsgálatok esetében a tagállamok alkalmazhatják a 2003/90/EK és a 2003/91/EK irányelvnek az ezen irányelv által történő módosítás előtt hatályos szövegét.

4. cikk

A tagállamok legkésőbb 2015. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Ezeket a rendelkezéseket 2016. január 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

5. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

MELLÉKLET

A. RÉSZ

„I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett azon fajok jegyzéke, amelyeknek meg kell felelniük a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) által kiadott vizsgálati előírásoknak

Tudományos név	Közhasználatú név	CPVO-előírás
<i>Festuca filiformis</i> Pourr.	Finomlevelű juhcsenkesz	TP 67/1, 2011.6.23.
<i>Festuca ovina</i> L.	Juhcsenkesz	TP 67/1, 2011.6.23.
<i>Festuca rubra</i> L.	Vörös csenkesz	TP 67/1, 2011.6.23.
<i>Festuca trachyphylla</i> (Hack.) Krajina	Keménylevelű csenkesz	TP 67/1, 2011.6.23.
<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	Olasz perje	TP 4/1, 2011.6.23.
<i>Lolium perenne</i> L.	Évelő perje	TP 4/1, 2011.6.23.
<i>Lolium × boucheanum</i> Kunth	Hibrid perje	TP 4/1, 2011.6.23.
<i>Pisum sativum</i> L.	Takarmányborsó	TP 7/2, 2010.3.11.
<i>Brassica napus</i> L.	Káposztarepce	TP 36/2, 2011.11.16.
<i>Cannabis sativa</i> L.	Kender	TP 276/1, 2012.11.28.
<i>Helianthus annuus</i> L.	Napraforgó	TP 81/1, 2002.10.31.
<i>Linum usitatissimum</i> L.	Len/olajlen	TP 57/2, 2014.3.19.
<i>Avena nuda</i> L.	Csupasz zab	TP 20/1, 2003.11.6.
<i>Avena sativa</i> L. (ideértve a következőt: <i>A. byzantina</i> K. Koch)	Zab és bizánci zab	TP 20/1, 2003.11.6.
<i>Hordeum vulgare</i> L.	Árpa	TP 19/3, 2012.3.21.
<i>Oryza sativa</i> L.	Rizs	TP 16/2, 2012.3.21.
<i>Secale cereale</i> L.	Rozs	TP 58/1, 2002.10.31.
<i>xTriticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	A <i>Triticum</i> nemzetség valamely fájának és a <i>Secale</i> nemzetség valamely fájának keresztezéséből származó hibrdek	TP 121/2 rev. 1, 2011.2.16.
<i>Triticum aestivum</i> L.	Búza	TP 3/4 rev. 2, 2011.2.16.
<i>Triticum durum</i> Desf.	Durumbúza	TP 120/3, 2014.3.19.
<i>Zea mays</i> L.	Kukorica	TP 2/3, 2010.3.11.
<i>Solanum tuberosum</i> L.	Burgonya	TP 23/2, 2005.12.1.

Az előírások szövege megtalálható a Közösségi Növényfajta-hivatal honlapján (www.cpvo.europa.eu).

II. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett azon fajok jegyzéke, amelyeknek meg kell felelniük az Új Növényfajták Oltalmára Létesült Nemzetközi Szövetség (UPOV) által meghatározott vizsgálati iránymutatásoknak

Tudományos név	Közhasználatú név	UPOV-iránymutatás
<i>Beta vulgaris</i> L.	Takarmányrépa	TG/150/3, 1994.11.4.
<i>Agrostis canina</i> L.	Ebtippán	TG/30/6, 1990.10.12.
<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	Óriás tippán	TG/30/6, 1990.10.12.
<i>Agrostis stolonifera</i> L.	Tarackos tippán	TG/30/6, 1990.10.12.
<i>Agrostis capillaris</i> L.	Cérnatippán	TG/30/6, 1990.10.12.

Tudományos név	Közhasználatú név	UPOV-iránymutatás
<i>Bromus catharticus</i> Vahl	Prérifű	TG/180/3, 2001.4.4.
<i>Bromus sitchensis</i> Trin.	Alaszkai rozsok	TG/180/3, 2001.4.4.
<i>Dactylis glomerata</i> L.	Csomós ebír	TG/31/8, 2002.4.17.
<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	Nádkéjú csenkesz	TG/39/8, 2002.4.17.
<i>Festuca pratensis</i> Huds.	Réti csenkesz	TG/39/8, 2002.4.17.
<i>xFestulolium</i> Asch. et Graebn.	A <i>Festuca</i> nemzetség valamely fajának és a <i>Lolium</i> nemzetség valamely fajának keresztezéséből származó hibridek	TG/243/1, 2008.4.9.
<i>Phleum nodosum</i> L.	Kis komócsin	TG/34/6, 1984.11.7.
<i>Phleum pratense</i> L.	Gumós komócsin	TG/34/6, 1984.11.7.
<i>Poa pratensis</i> L.	Réti perje	TG/33/7, 2014.4.9.
<i>Lotus corniculatus</i> L.	Szarvaskerep	TG/193/1, 2008.4.9.
<i>Lupinus albus</i> L.	Fehér csillagfűrt	TG/66/4, 2004.3.31.
<i>Lupinus angustifolius</i> L.	Keskenylevelű csillagfűrt	TG/66/4, 2004.3.31.
<i>Lupinus luteus</i> L.	Sárga csillagfűrt	TG/66/4, 2004.3.31.
<i>Medicago sativa</i> L.	Lucerna	TG/6/5, 2005.4.6.
<i>Medicago</i> × <i>varia</i> T. Martyn	Tarkavirágú lucerna	TG/6/5, 2005.4.6.
<i>Trifolium pratense</i> L.	Vöröshere	TG/5/7, 2001.4.4.
<i>Trifolium repens</i> L.	Fehérhere	TG/38/7, 2003.4.9.
<i>Vicia faba</i> L.	Lóbab	TG/8/6, 2002.4.17.
<i>Vicia sativa</i> L.	Takarmánybükköny	TG/32/7, 2013.3.20.
<i>Brassica napus</i> L. var. <i>napobrassica</i> (L.) Rchb.	Karórépa	TG/89/6rev., 2001.4.4. + 2009.4.1.
<i>Raphanus sativus</i> L. var. <i>oleiformis</i> Pers.	Takarmányretek	TG/178/3, 2001.4.4.
<i>Arachis hypogaea</i> L.	Földimogyoró	TG/93/4, 2014.4.9.
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	Réparepce	TG/185/3, 2002.4.17.
<i>Carthamus tinctorius</i> L.	Sáfrányos szeklice	TG/134/3, 1990.10.12.
<i>Gossypium</i> spp.	Gyapot	TG/88/6, 2001.4.4.
<i>Papaver somniferum</i> L.	Mák	TG/166/4, 2014.4.9.
<i>Sinapis alba</i> L.	Fehér mustár	TG/179/3, 2001.4.4.
<i>Glycine max</i> (L.) Merr.	Szójabab	TG/80/6, 1998.4.1.
<i>Sorghum bicolor</i> (L.) Moench	Cirok	TG/122/3, 1989.10.6.

Ezen iránymutatások szövege megtalálható az UPOV honlapján (www.upov.int).

B. RÉSZ

„I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett azon fajok jegyzéke, amelyeknek meg kell felelniük a Közösségi Növényfajta-hivatal (CPVO) által kiadott vizsgálati előírásoknak

Tudományos név	Közhasználatú név	CPVO-előírás
<i>Allium cepa</i> L. (Cepa csoport)	Vöröshagyma	TP 46/2, 2009.4.1.
<i>Allium cepa</i> L. (Aggregatum csoport)	Salottahagyma	TP 46/2, 2009.4.1.
<i>Allium fistulosum</i> L.	Téli sarjadékhagyma	TP 161/1, 2010.3.11.

Tudományos név	Közhasználatú név	CPVO-előírás
<i>Allium porrum</i> L.	Póréhagyma	TP 85/2, 2009.4.1.
<i>Allium sativum</i> L.	Fokhagyma	TP 162/1, 2004.3.25.
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Metéőhagyma	TP 198/1, 2009.4.1.
<i>Apium graveolens</i> L.	Zeller	TP 82/1, 2008.3.13.
<i>Apium graveolens</i> L.	Gumós zeller	TP 74/1, 2008.3.13.
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Spárga	TP 130/2, 2011.2.16.
<i>Beta vulgaris</i> L.	Cékla, beleértve a cheltenham répát is	TP 60/1, 2009.4.1.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Leveles kel	TP 90/1, 2011.2.16.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Karfiol	TP 45/2, 2010.3.11.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Brokkoli vagy calabrese brokkoli	TP 151/2, 2007.3.21.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Bimbóskel	TP 54/2, 2005.12.1.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Karalábé	TP 65/1, 2004.3.25.
<i>Brassica oleracea</i> L.	Kelkáposzta, fejes káposzta és vörös káposzta	TP 48/3, 2011.2.16.
<i>Brassica rapa</i> L.	Kínai kel	TP 105/1, 2008.3.13.
<i>Capsicum annuum</i> L.	Csili vagy paprika	TP 76/2, 2007.3.21.
<i>Cichorium endivia</i> L.	Borzaslevelű és széleslevelű endívia	TP 118/3, 2014.3.19.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Ipari cikória	TP 172/2, 2005.12.1.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Cikóriasaláta	TP 173/1, 2004.3.25.
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Görögdinnye	TP 142/2, 2014.3.19.
<i>Cucumis melo</i> L.	Sárgadinnye	TP 104/2, 2007.3.21.
<i>Cucumis sativus</i> L.	Salátauborka és fürtös uborka	TP 61/2, 2008.3.13.
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Cukkini	TP 119/1 rev., 2014.3.19.
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Articsóka és kardi	TP 184/2, 2013.2.27.
<i>Daucus carota</i> L.	Sárgarépa és takarmány sárgarépa	TP 49/3, 2008.3.13.
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Édeskömény	TP 183/1, 2004.3.25.
<i>Lactuca sativa</i> L.	Saláta	TP 13/5, 2011.2.16.
<i>Solanum lycopersicum</i> L.	Paradicsom	TP 44/4 rev., 2013.2.27.
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Petrezselyem	TP 136/1, 2007.3.21.
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Futóbab	TP 9/1, 2007.3.21.
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Zöldbab (bokorbab és futóbab)	TP 12/4, 2013.2.27.
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Kifejtőborsó, velőborsó és cukorborsó	TP 7/2, 2010.3.11.
<i>Raphanus sativus</i> L.	Retek, fekete retek	TP 64/2, 2013.2.27.
<i>Solanum melongena</i> L.	Padlizsán vagy tojásgyümölcs	TP 117/1, 2008.3.13.
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spenót	TP 55/5, 2013.2.27.
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Galambbegysaláta	TP 75/2, 2007.3.21.
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Lóbab	TP Broadbean/1, 2004.3.25.

Tudományos név	Közhasználatú név	CPVO-előírás
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Csemegekukorica és pattogatni való kukorica	TP 2/3, 2010.3.11.
<i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum habrochaites</i> S. Knapp & D.M. Spooner; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum peruvianum</i> (L.) Mill.; <i>Solanum lycopersicum</i> L. × <i>Solanum cheesmaniae</i> (L. Ridley) Fosberg	Paradicsom-alanyvesszők	TP 294/1, 2014.3.19.

Az előírások szövege megtalálható a Közösségi Növényfajta-hivatal honlapján (www.cpvo.europa.eu).

II. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett azon fajok jegyzéke, amelyeknek meg kell felelniük az Új Növényfajta Oltalmára Létesült Nemzetközi Szövetség (UPOV) által meghatározott vizsgálati iránymutatásoknak

Tudományos név	Közhasználatú név	UPOV-iránymutatás
<i>Beta vulgaris</i> L.	Mángold	TG/106/4, 2004.3.31.
<i>Brassica rapa</i> L.	Tarlórépa	TG/37/10, 2001.4.4.
<i>Cichorium intybus</i> L.	Leveles cikória vagy olasz cikória	TG 154/3, 1996.10.18.
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Sütőtök	TG/155/4rev., 2007.3.28. + 2009.4.1.
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Rebarbara	TG/62/6, 1999.3.24.
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Feketegyökér	TG/116/4, 2010.3.24.

Ezen iránymutatások szövege megtalálható az UPOV honlapján (www.upov.int)."

HATÁROZATOK

A TANÁCS HATÁROZATA

(2014. december 1.)

az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény részes feleinek nyolcadik konferenciáján az egyezmény I. mellékletének módosítására irányuló javaslat kapcsán az Európai Unió nevében képviselendő álláspontról

(2014/871/EU)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére, összefüggésben a 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Unió részes fele az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló, 1992. március 17-én Helsinkiben megkötött egyezménynek ⁽¹⁾ (a továbbiakban: az egyezmény).
- (2) Az egyezmény I. melléklete a veszélyes tevékenységek meghatározása céljából veszélyesanyag-kategóriákat állít fel és veszélyes anyagokat nevez meg.
- (3) Az egyezmény 26. cikkének (4) bekezdése értelmében az egyezmény I. mellékletének módosításai a fenntartással nem élő felekre nézve 12 hónappal az után lépnek hatályba, hogy az egyezmény ügyvezető titkára értesítést küld róluk a részes felek konferenciája általi – a jelen lévő és szavazó felek kilenc tizedes többségével történő – elfogadásukat követően, hacsak legalább 16 fél nem emelt kifogást.
- (4) Az egyezmény I. mellékletének módosítására irányuló javaslatról az egyezmény továbbfejlesztésével foglalkozó bizottság megállapodást ért el, az egyezmény ügyvivői testülete jóváhagyta a javaslatot, és azt a részes felek nyolcadik, 2014. december 3. és 5. között Genfben megtartandó konferenciája elé terjesztik elfogadásra.
- (5) Az egyezmény I. mellékletének módosítása teljes összhangba hozná az említett mellékletet a 2012/18/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ I. mellékletével.
- (6) Ezért az egyezmény I. mellékletének módosítását jóvá kell hagyni.
- (7) Az egyezmény megkötésekor az Unió fenntartásokkal élt az egyezménynek a Közösség belső szabályai szerinti alkalmazásával kapcsolatban. Ezek a fenntartások abból adódtak, hogy az egyezmény I. melléklete és a hatályos uniós jog között eltérések voltak. Az egyezmény I. mellékletének módosításával az említett eltérések meg fognak szűnni. Következésképpen a fenntartásokat vissza kell vonni, amint az egyezmény I. mellékletének módosítása hatályba lép,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény részes feleinek nyolcadik konferenciáján az Unió nevében képviselendő álláspont az I. mellékletnek az e határozathoz csatolt módosítására, továbbá az említett melléklet helyesbítésére irányuló javaslat érdemi támogatása.

⁽¹⁾ HL L 326., 1998.12.3., 5. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/18/EU irányelve a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyének kezeléséről, valamint a 96/82/EK tanácsi irányelv módosításáról és későbbi hatályon kívül helyezéséről (HL L 197., 2012.7.24., 1. o.).

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje azokat a személy(eke)t, akik jogosultak a 98/685/EK határozat ⁽¹⁾ szerinti, még fennálló fenntartások visszavonására, feltételezve az egyezmény I. melléklete e határozat 1. cikkében említett módosításának az egyezmény 26. cikkének (4) bekezdésével összhangban történő hatálybalépését.

3. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 1-jén.

a Tanács részéről
az elnök
B. LORENZIN

⁽¹⁾ A Tanács 1998. március 23-i 98/685/EK határozata az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény megkötéséről (HL L 326., 1998.12.3., 1. o.).

AZ EGYEZMÉNY I. MELLÉKLETÉT MÓDOSÍTÓ HATÁROZATTERVEZET

Készítette az egyezmény továbbfejlesztésével foglalkozó munkacsoport

A részes felek konferenciája,

felismerve, hogy az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezmény I. mellékletében szereplő anyagok és keverékek kategóriáinak és a megnevezett anyagoknak, valamint az anyagok küszöbértékeinek naprakésszé tétele szükséges annak érdekében, hogy az ENSZ vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere (ST/SG/AC.10/30/Rev.4) kritériumai érvényesüljenek, továbbá hogy fennmaradjon a megfelelő európai uniós joggal való összhang,

szem előtt tartva azt a határozatot, hogy az I. mellékletben említett veszélyes anyagokat és azok mennyiségeit felül kell vizsgálni, valamint az egyezmény továbbfejlesztésével foglalkozó munkacsoport létrehozásáról szóló 2004/4. számú határozatot,

figyelembe véve az I. melléklet módosítására irányuló, a munkacsoport által alapos felülvizsgálat alapján készített javaslatot,

módosítja az egyezmény I. mellékletét (Veszélyes anyagok a veszélyes tevékenységek meghatározásának céljára) azáltal, hogy annak helyébe az e határozat mellékletében foglalt szöveg lép.

MELLÉKLET

VESZÉLYES ANYAGOK A VESZÉLYES TEVÉKENYSÉGEK MEGHATÁROZÁSÁNAK CÉLJÁRA ⁽¹⁾

Amennyiben egy a II. részben megnevezett anyag vagy keverék az I. részben szereplő egy vagy több kategóriába is sorolható, a II. részben megadott küszöbértéket kell használni.

A veszélyes tevékenységek meghatározásának céljára a felek figyelembe veszik a veszélyes tevékenység során jelen lévő illetve egy veszélyes tevékenység során egy folyamat – ideértve a tárolást is – feletti irányítás elvesztése esetén várhatóan keletkező veszélyes anyagok ismert vagy feltételezett veszélyes tulajdonságait és/vagy mennyiségeit.

I. rész

A II. részben meg nem nevezett anyagok és keverékek kategóriái

Az ENSZ vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere (GHS) szerinti kategória	Küszöbérték (tonna)
1. Akut toxikus, 1. kategória, minden expozíciós útvonal ⁽²⁾	20
2. Akut toxikus: 2. kategória, minden expozíciós útvonal ⁽³⁾ 3. kategória, belégzéses expozíció ⁽⁴⁾	200
3. Célszervi toxicitás (STOT) – egyszeri expozíció (SE) STOT, 1. kategória ⁽⁵⁾	200
4. Robbanóanyagok – instabil robbanóanyagok, vagy a GHS kritériumai 2.1.2. fejezetének 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vagy 1.6. alosztályába tartozó, illetve a veszélyes áruk szállítására vonatkozó ENSZ-ajánlások: Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve (Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve) I. részének 2. vizsgálatosorozata alapján robbanási tulajdonságokkal rendelkező anyagok, keverékek vagy árucikkek, amelyek nem tartoznak a szerves peroxidok és az önreaktív anyagok és keverékek veszélyességi osztályába ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾	50
5. Olyan robbanóanyagok, ahol az anyag, keverék vagy árucikk a GHS 2.1.2. fejezetének 1.4. alosztályába tartozik ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	200
6. Az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázok ⁽⁹⁾	50
7. 1. vagy a 2. kategóriába tartozó aeroszolok ⁽¹⁰⁾ , amelyek az 1. vagy 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat tartalmaznak	500 (nettó)
8. 1 vagy a 2. kategóriába tartozó aeroszolok, amelyek az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázokat vagy az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékokat nem tartalmaznak ⁽¹¹⁾	50 000 (nettó)
9. Az 1. kategóriába tartozó oxidáló gázok ⁽¹²⁾	200
10. Tűzveszélyes folyadékok: az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, vagy a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva ⁽¹³⁾ , vagy egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, a forráspontjuk feletti hőmérsékleten tartva ⁽¹⁴⁾	50
11. Tűzveszélyes folyadékok: a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet ipari baleset veszélyét idézhetik elő ⁽¹⁵⁾ , vagy egyéb folyadékok, amelyek lobbanáspontja ≤ 60 °C, ha a sajátos feldolgozási körülmények, mint például a nagy nyomás vagy a magas hőmérséklet ipari baleset veszélyét idézhetik elő	200
12. A 10. és a 11. pontba nem tartozó, a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékok ⁽¹⁶⁾	50 000
13. Önreaktív anyagok és keverékek és szerves peroxidok A vagy B típusú önreaktív anyagok és keverékek, vagy A vagy B típusú szerves peroxidok ⁽¹⁷⁾	50

Az ENSZ vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere (GHS) szerinti kategória	Küszöbérték (tonna)
14. Önreaktív anyagok és keverékek és szerves peroxidok C, D, E vagy F típusú önreaktív anyagok és keverékek, vagy C, D, E vagy F típusú szerves peroxidok ⁽¹⁸⁾	200
15. Az 1. kategóriába tartozó öngyulladó folyadékok és szilárd anyagok	200
16. Az 1., a 2. vagy a 3. kategóriába tartozó oxidáló folyadékok és szilárd anyagok	200
17. A vízi környezetre veszélyes az akut 1. vagy a krónikus 1. kategóriában ⁽¹⁹⁾	200
18. A vízi környezetre veszélyes a krónikus 2. kategóriában ⁽²⁰⁾	500
19. A vízzel heves reakcióba lépő anyagok és keverékek, például acetyl-klorid, titán-tetraklorid	500
20. Az 1. kategóriába tartozó, vízzel érintkezve tűzveszélyes gázokat kibocsátó anyagok és keverékek ⁽²¹⁾	500
21. Vízzel érintkezve mérgező gázokat felszabadító anyagok és keverékek (vízzel vagy nedves levegővel érintkezve az 1., a 2. vagy a 3. kategóriába sorolható akut toxikus gázokat fejlesztő anyagok és keverékek, például alumínium-foszfid, foszfor-pentaszulfid)	200

II. rész

Megnevezett anyagok

Anyag	Küszöbérték (tonna)
1a. Ammónium-nitrát ⁽²²⁾	10 000
1b. Ammónium-nitrát ⁽²³⁾	5 000
1c. Ammónium-nitrát ⁽²⁴⁾	2 500
1d. Ammónium-nitrát ⁽²⁵⁾	50
2a. Kálium-nitrát ⁽²⁶⁾	10 000
2b. Kálium-nitrát ⁽²⁷⁾	5 000
3. arzén-pentoxid, arzén(V)-sav és/vagy sói	2
4. arzén-trioxid, arzén(III)-sav és/vagy sói	0,1
5. bróm	100
6. klór	25
7. nikkelvegyületek belélegezhető por formájában: nikkell-monoxid, nikkell-dioxid, nikkell-szulfid, trinikkell-diszulfid, dinikkell-trioxid	1
8. etilén-imin	20
9. fluor	20
10. formaldehid (koncentráció $\geq 90\%$)	50
11. hidrogén	50
12. hidrogén-klorid (cseppfolyósított gáz)	250
13. ólom-alkilok	50
14. az 1. vagy 2. kategóriába tartozó cseppfolyósított tűzveszélyes gázok (köztük az LPG) és a földgáz ⁽²⁸⁾	200
15. acetilén	50
16. etilén-oxid	50
17. propilén-oxid	50
18. metanol	5 000
19. 4,4'-metilén-bisz (2-klór-anilin) és/vagy sói, por formájában	0,01

	Anyag	Küszöbérték (tonna)
20.	metil-izocianát	0,15
21.	oxigén	2 000
22.	toluol-diizocianát (2,4-toluol-diizocianát és 2,6-toluol-diizocianát)	100
23.	karbonil-diklorid (foszgén)	0,75
24.	arzin (arzén-hidrogén)	1
25.	Foszfin (foszfor-hidrogén)	1
26.	kén-diklorid	1
27.	kén-trioxid	75
28.	poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok (köztük a tetraklór-dibenzo-dioxin (TCDD)), TCDD-egyenértékben számítva ⁽²⁹⁾	0,001
29.	a következő rákkeltő anyagok vagy a következő rákkeltő anyagokat 5 tömegszázalék feletti koncentrációban tartalmazó keverékek: 4-amino-bifenil és/vagy sói, benzotriklorid, benzidin és/vagy sói, bisz (klór-metil) éter, klór-metil-metil-éter, 1,2-dibróm-etán, dietil-szulfát, dimetil-szulfát, dimetil-karbamoil-klorid, 1,2-dibróm-3-klór-propán, 1,2-dimetilhidrazin, dimetilnitrózamin, hexametilfoszfortriamid, hidrazin, 2- naftil-amin és/vagy sói, 4-nitrodifenil és 1,3-propánszulton	2
30.	petróleumtermékek és alternatív üzemanyagok: a) benzinek és nafták; b) kerozinok (ideértve a sugárhajtómű-üzemanyagokat is); c) gázolajok (ideértve a dízelüzemanyagokat, a háztartási tüzelőolajokat és a gázolajkeverékeket is); d) nehéz fűtőolajok; e) alternatív tüzelőanyagok, amelyek az a)–d) pontban említett termékekkel megegyező célokat szolgálnak, valamint gyúlékonyságuk és környezeti veszélyeik tekintetében hasonló tulajdonságokkal bírnak	25 000
31.	vízmentes ammónia	200
32.	bór-trifluorid	20
33.	hidrogén-szulfid	20
34.	piperidin	200
35.	bisz(2-dimetil-amino-etil) (metil)amin	200
36.	3-(2-etilhexiloxi)propil-amin	200
37.	nátrium-hipoklorit vízi akut 1. kategóriába [H400] sorolt keverékei, amelyek < 5 % aktív klórt tartalmaznak, és amelyeket az I. melléklet 1. részében egyik veszélykategóriába sem sorolták be ⁽³⁰⁾	500
38.	propil-amin ⁽³¹⁾	2 000
39.	Terciel-butil-akrilát ⁽³¹⁾	500
40.	2-metil-3-butén-nitril ⁽³¹⁾	2 000
41.	tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5, -tiadiazin-2-tion (dazomet) ⁽³¹⁾	200
42.	metil-akrilát ⁽³¹⁾	2 000
43.	metil-piridin ⁽³¹⁾	2 000
44.	1-bróm-3-klór-propán ⁽³¹⁾	2 000

Megjegyzések:

- (¹) Az ENSZ vegyi anyagok osztályozásának és címkézésének globálisan harmonizált rendszere (ST/SG/AC.10/30/Rev.4). szerinti kritériumok. A feleknek az anyagoknak vagy keverékeknek e melléklet I. része céljára való osztályozásakor ezeket a kritériumokat kell használniuk, hacsak elfogadásra nem kerültek nemzeti jogrendszerükben más jogilag kötelező erejű kritériumok. A keverékeket ugyanúgy kell kezelni, mint a tiszta anyagokat, feltéve, hogy koncentrációjuk a GHS-nek megfelelő jellemzőik alapján meghatározott határokon belül marad, hacsak százalékos összetétel vagy más leírás nincs megadva.

- (2) A GHS 3.1.2. és 3.1.3. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (3) A GHS 3.1.2. és 3.1.3. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (4) Az orális útvonalon az akut toxikus veszélyességi osztály 3. kategóriájába tartozó anyagok a 2. kategóriába tartozó akut toxikus anyagoknak tekintendők, ha sem az akut belégzéses toxicitási besorolást, sem a bőrön keresztüli akut toxicitási besorolást nem lehet meghatározni, például a belégzéses és bőrön keresztüli toxicitásra vonatkozó meggyőző adatok hiányában.
- (5) Embereknél jelentős toxicitást mutató anyagok, vagy olyan anyagok, amelyekről kísérleti állatokon végzett vizsgálatokból származó bizonyítékok alapján feltételezhető, hogy embereknél egyetlen expozíciót követően is jelentős toxikus hatást gyakorolnak. A GHS 3. részének 3.8.1. ábrája és 3.8.1. táblázata további felvilágosítással szolgál.
- (6) Az anyagok és keverékek robbanóképességének vizsgálatára csak akkor van szükség, ha a Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve 6. függelékének 3. része szerinti szűrés eredménye alapján az anyag vagy keverék robbanóképes jellemzőkkel rendelkezik.
- (7) A Robbanóanyagok veszélyességi osztálya magában foglalja a robbanóeszközöket. Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége ismert, akkor ezen egyezmény alkalmazásában a szóban forgó mennyiséget kell figyelembe venni. Ha az árucikkben lévő robbanóképes anyag vagy keverék mennyisége nem ismert, akkor ezen egyezmény alkalmazásában az egész árucikket robbanóképesnek kell tekinteni.
- (8) Ha az 1.4. alosztályba tartozó robbanóanyagokat kicsomagolnak vagy átcsomagolnak, azokat a 4. kategóriához (Robbanóanyagok) tartozónak kell tekinteni, kivéve, ha a veszélyről bizonyítást nyer, hogy a GHS előírásaival összhangban továbbra is megfelel az 1.4. alosztály kritériumainak.
- (9) A GHS 2.2.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (10) Az aeroszolok osztályozása a GHS 2.3. fejezetének kritériumai és az ott említett, a Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve III. részének 31. szakasza szerint történik.
- (11) E kategória használata esetén dokumentálni kell, hogy az aeroszoldagadó nem tartalmaz sem az 1. vagy a 2. kategóriába tartozó tűzveszélyes gázt, sem az 1. kategóriába tartozó tűzveszélyes folyadékot.
- (12) A GHS 2.4.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (13) A GHS 2.4.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (14) A 35 °C feletti lobbaspontú folyadékokat nem kell gyúlékonyak tekinteni, ha a Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve III. részének 32. szakaszában leírt L.2. tartós éghetőségi vizsgálat negatív eredményt adott. Ez azonban nem érvényes szélsőséges körülmények között, például magas hőmérséklet vagy nagy nyomás esetén, ezért kell az ilyen folyadékokat ide sorolni.
- (15) A GHS 2.4.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (16) A GHS 2.4.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (17) A GHS 2.8.2. és 2.15.2.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (18) A GHS 2.8.2. és 2.15.2.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (19) A GHS 4.1.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (20) A GHS 4.1.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (21) A GHS 2.12.2. fejezetében szereplő kritériumok alapján.
- (22) Ammónium-nitrát (10 000): önfenntartó lebomlásra képes műtrágyák.
Ezt olyan ammónium-nitrát-alapú vegyületekre, összetett műtrágyákra (ammónium-nitrátot foszfátokkal és/vagy kálisókkal együtt tartalmazó vegyületekre, összetett műtrágyákra) kell alkalmazni, amelyek az ENSZ teknővizsgálata alapján (lásd ENSZ Vizsgálatok és kritériumok kézikönyve, III. rész, 38.2. szakasz) képesek önfenntartó lebomlásra, és amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:
- 15,75–24,5 tömegszázalék között van (a 15,75 tömegszázalék és a 24,5 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 45 és 70 % ammónium-nitrátnak felel meg), és vagy legfeljebb 0,4 % teljes éghető/szerves anyagot tartalmaz, vagy megfelelő vizsgálat (pl. négy hüvelykes acélcső-vizsgálat) alapján megfelel a detonációállóság követelményeinek;
 - legfeljebb 15,75 tömegszázalék, és tetszőleges mennyiségű éghető anyag van jelen.
- (23) Ammónium-nitrát (5 000): műtrágya minőségben.
Ez az ammónium-nitrát-alapú egyszerű és ammónium-nitrát-keverék-alapú összetett műtrágyákra vonatkozik, amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:
- 24,5 tömegszázaléknál nagyobb, kivéve az ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékeit;
 - 15,75 tömegszázaléknál nagyobb az ammónium-nitrát és ammónium-szulfát keverékei esetében;
 - 28 tömegszázaléknál nagyobb (a 28 tömegszázalék ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom 80 % ammónium-nitrátnak felel meg) a dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú, tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák keverékei esetében, és amelyek megfelelő vizsgálat (pl. négy hüvelykes acélcső-vizsgálat) alapján megfelelnek a detonációállóság követelményeinek.
- (24) Ammónium-nitrát (2 500): technikai minőségben.
Ez a következőkre alkalmazandó:
- ammónium-nitrát és azon ammónium-nitrát-keverékek, amelyekben az ammónium-nitrátnak tulajdonítható nitrogéntartalom:
 - 24,528 tömegszázalék között van, és amelyek legfeljebb 0,4 % éghető anyagot tartalmaznak;
 - 28 tömegszázaléknál nagyobb, és amelyek legfeljebb 0,2 % éghető anyagot tartalmaznak;
 - olyan vizes ammónium-nitrát oldatok, amelyekben az ammónium-nitrát koncentrációja 80 tömegszázaléknál nagyobb.

- (²⁵) Ammónium-nitrát (50): „off-specs” anyagok és megfelelő vizsgálat (pl. négy hüvelykes acélcső-vizsgálat) alapján a detonációállóság követelményeinek meg nem felelő műtrágyák.
Ez a következőkre alkalmazandó:
- a) az előállítási folyamat során visszautasított anyagok, valamint az ammónium-nitrát és az ammónium-nitrát-keverékek, a tiszta ammónium-nitrát-alapú műtrágyák és a 23. és a 24. megjegyzésben említett ammónium-nitrát-alapú vegyületek/összetett műtrágyák, amelyeket újramunkálásra, újrafeldolgozásra vagy biztonságos felhasználás érdekében történő kezelésre a végfelhasználótól visszavisznek vagy visszavittek a gyártóhoz, az ideiglenes tárolóhoz vagy az újrafeldolgozó üzemhez, mert már nem felelnek meg a 23. és 24. megjegyzés előírásainak;
- b) A 22. megjegyzés a) pontjában és a 23. megjegyzésben említett olyan műtrágyák, amelyek megfelelő vizsgálat (pl. négy hüvelykes acélcső-vizsgálat) alapján a detonációállóság követelményeinek nem felelnek meg.
- (²⁶) Kálium-nitrát (10 000): összetett kálium-nitrát-alapú (darabos vagy granulált) műtrágyák, amelyek a tiszta kálium-nitráttal megegyező tulajdonságokkal rendelkeznek.
- (²⁷) Kálium-nitrát (5 000): összetett kálium-nitrát-alapú (kristályos) műtrágyák, amelyek a tiszta kálium-nitrát veszélyes tulajdonságaival rendelkeznek.
- (²⁸) Feljavított biogáz: az egyezmény végrehajtása keretében a feljavított biogáz az I. melléklet 2. részének 14. kategóriájába sorolható, amennyiben a feljavított biogázra alkalmazandó, a földgázzal a metántartalom tekintetében is egyenértékű minőséget biztosító szabványokkal összhangban dolgozták fel, és legfeljebb 1 % oxigén tartalmaz.
- (²⁹) Poliklór-dibenzo-furánok és poliklór-dibenzo-dioxinok.
Mennyiségüket a WHO (Egészségügyi Világszervezet) által 2005-ben felülvizsgált, emberek és emlősök esetében használatos alábbi toxikus egyenértékűségi tényezők (TEF) használatával kell kiszámítani:

WHO 2005 TEF

Dioxinok	TEF	furánok	TEF
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

Rövidítések: Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta, P = penta, T = tetra.

Hivatkozás: Martin Van den Berg et al., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds, Toxicological Sciences, 93. kötet, 2. szám (2006. október), 223–241. o.

- (³⁰) Amennyiben a keverék a nátrium-hipoklorit nélkül nem tartozna a vízi akut 1. kategóriába.
- (³¹) Amennyiben e veszélyes anyag a tűzveszélyes folyadékok 10. vagy 11. kategóriájába tartozik, az egyezmény alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell figyelembe venni.

Helyesbítés

1. Melléklet, I. rész, 8. tétel

A következő szövegrész „aeroszolok” helyesen „aeroszolok (¹⁰)”

2. Melléklet, I. rész, 11. tétel, utolsó sor

A következő szövegrész „... ipari baleset veszélyét idézhetik elő” helyesen „... ipari baleset veszélyét idézhetik elő (¹⁴)”;

3. Melléklet, II. rész, 43. tétel

A következő szövegrész „metil-piridin (³¹)” helyesen „3-metil-piridin (³¹)”

4. Melléklet, 13-as, 15-ös és 16-os megjegyzések

A következő szövegrész „... 2.4.2. fejezetében ...” helyesen „... 2.6.2. fejezetében ...”.

A TANÁCS 2014/872/KKBP HATÁROZATA**(2014. december 4.)****az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat és a 2014/512/KKBP határozatot módosító 2014/659/KKBP határozat módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 29. cikkére,

mivel:

- (1) A Tanács 2014. július 31-én elfogadta a 2014/512/KKBP határozatot ⁽¹⁾.
- (2) A Tanács 2014. szeptember 8-án további korlátozó intézkedések bevezetése érdekében elfogadta a 2014/659/KKBP határozatot ⁽²⁾.
- (3) A Tanács úgy véli, hogy bizonyos rendelkezéseket pontosítani kell.
- (4) Bizonyos intézkedések végrehajtása érdekében az Unió további fellépése szükséges,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2014/512/KKBP határozat a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Tilos 2014. szeptember 12. után – akár közvetlenül, akár közvetve – az (1) vagy a (2) bekezdésben említett bármely jogi személy, szervezet vagy szerv számára 30 napot meghaladó futamidővel új kölcsönt vagy hitelt nyújtani vagy kölcsön- vagy hitelnyújtás céljából létrejött megállapodásban részt venni, kivéve az olyan kölcsönöket vagy hiteleket, amelyek konkrét és dokumentumokkal megfelelőképpen alátámasztott célja áruknek az Unió és Oroszország vagy bármely más harmadik állam közötti olyan közvetlen vagy közvetett behozatalának, illetve kivitelének, valamint az Unió és Oroszország vagy bármely más harmadik állam közötti olyan közvetlen vagy közvetett nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásának finanszírozása, amely nem esik korlátozó intézkedések hatálya alá, illetve kivéve az olyan kölcsönöket, amelyek konkrét és dokumentumokkal megfelelőképpen alátámasztott célja olyan sürgősségi finanszírozás biztosítása, amely az Unióban letelepedett jogi személyekre vonatkozó tőke- és likviditási kritériumoknak való megfelelés érdekében szükséges, és e jogi személyek több mint 50 %-ban egy, az I. mellékletben említett szervezet tulajdonában állnak.”;

b) az 1. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdésben foglalt tilalom nem alkalmazandó a 2014. szeptember 12. előtt kötött szerződések alapján történő lehívásokra vagy folyósításokra, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az ilyen lehívások vagy folyósítások valamennyi szerződéses feltételét:

- i. 2014. szeptember 12. előtt a felek jóváhagyták; és
- ii. az említett időpontban, illetve azt követően sem módosították; valamint

b) 2014. szeptember 12. előtt valamennyi rendelkezésre bocsátott pénzeszköz teljes egészében történő visszafizetésére vonatkozóan az esedékesség időpontja, továbbá a szerződés szerinti valamennyi kötelezettségvállalás, jog és kötelezettség megszűnésére vonatkozó időpont a szerződésben meghatározásra került.

A lehívások és folyósítások e bekezdésben említett szerződéses feltételei magukban foglalják az egyes lehívásokra vagy folyósításokra vonatkozó visszafizetési határidő hosszát, az alkalmazott kamatlábra vagy a kamatláb-számítási módszerre, valamint a maximális összegre vonatkozó rendelkezéseket.”

2. A 2. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik sem a 2014. augusztus 1. előtt kötött szerződéseknek, illetve az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződéseknek a teljesítését, sem pedig az Unióban meglévő kapacitások karbantartásához és biztonságához szükséges alkatrészek és szolgáltatások biztosítását.”

⁽¹⁾ A Tanács 2014/512/KKBP határozata (2014. július 31.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről (HL L 229., 2014.7.31., 13. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2014/659/KKBP határozata (2014. szeptember 8.) az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról (HL L 271., 2014.9.12., 54. o.).

3. A 3. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik a 2014. augusztus 1. előtt kötött szerződéseknek, illetve az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződéseknek a teljesítését.”

4. A 3a. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt tilalmak nem érintik sem a 2014. szeptember 12. előtt kötött szerződéseknek, illetve az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződéseknek a teljesítését, sem pedig az Unióban meglévő kapacitások karbantartásához és biztonságához szükséges segítségnyújtást.”

5. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

(1) Az oroszországi – beleértve az Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén belül vagy kontinentális talapzatán folytatott – feltárási és kitermelési projektek alábbi kategóriáinak céljára alkalmas bizonyos felszerelések valamely tagállam állampolgára általi, vagy valamely tagállam területéről vagy valamely tagállam joghatósága alá tartozó hajó vagy légi jármű igénybevételével történő közvetlen vagy közvetett értékesítését, szállítását, transzferét és kivitelét az exportáló tagállam illetékes hatóságának előzetesen engedélyeznie kell:

- a) 150 métert meghaladó tengermélységben végzett olajfeltárás és -kitermelés;
- b) az északi sarkkörtől északra fekvő tengeri területeken folytatott olajfeltárás és -kitermelés;
- c) olyan projektek, amelyek során palaközetekben található készletekből hidraulikus rétegrepszítés (frakkolás) révén olaj termelhető ki; nem tartozik ide az olyan, palaközeteken keresztül végzett feltárás és kitermelés, amelynek célja nem palalelőhelyen található olaj helyének meghatározása és kivonása.

A Unió megteszi a szükséges intézkedéseket az e bekezdés hatálya alá tartozó termékek meghatározása céljából.

(2) Az exportáló tagállam illetékes hatóságának:

- a) az (1) bekezdésben említett felszerelésekhez kapcsolódó technikai segítségnyújtást és egyéb szolgáltatásnyújtást;
- b) az (1) bekezdésben említett felszerelések értékesítéséhez, szállításához, transzferéhez és kiviteléhez, vagy a kapcsolódó technikai segítségnyújtáshoz vagy képzéshez nyújtandó finanszírozás vagy pénzügyi támogatás nyújtását;

szintén előzetesen engedélyeznie kell.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai nem adhatják meg az engedélyt az (1) és a (2) bekezdésben említett felszerelések értékesítéséhez, szállításához, transzferéhez és kiviteléhez, illetve szolgáltatások nyújtásához, ha azt állapítják meg, hogy ez az értékesítés, szállítás, transzfer vagy kivitel, illetve szolgáltatásnyújtás az (1) bekezdésben említett feltárási, illetve kitermelési kategóriák valamelyikére irányul.

(4) A (3) bekezdés rendelkezése nem érinti sem a 2014. augusztus 1. előtt kötött szerződéseknek, illetve az ilyen szerződések teljesítéséhez szükséges kiegészítő szerződéseknek a teljesítését.

(5) Az illetékes hatóságok megadhatják az engedélyt, ha az (1) és a (2) bekezdésben említett termékek értékesítése, szállítására, transzferére és kivitelére, illetve szolgáltatások nyújtására az emberi egészségre és biztonságra vagy a környezetre valószínűsíthetően súlyos és jelentős hatást gyakorló esemény sürgős megelőzése vagy hatásainak sürgős enyhítése miatt van szükség. Kellően indokolt sürgős esetekben az (1) és a (2) bekezdésben említett értékesítésre, szállításra, transzferre és kivitelre, illetve szolgáltatásnyújtásra előzetes engedély nélkül is sor kerülhet, feltéve, hogy az exportőr az értékesítést, szállítást, transzfert vagy kivitel, illetve a szolgáltatásnyújtást követő öt munkanapon belül értesíti az illetékes hatóságot, részletesen megindokolva az előzetes engedély nélküli értékesítést, szállítást, transzfert és kivitel, illetve szolgáltatásnyújtást.”

6. A 4a. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Tilos az oroszországi – beleértve az Oroszország kizárólagos gazdasági övezetén belül vagy kontinentális talapzatán folytatott – feltárási és kitermelési projektek alábbi kategóriáihoz szükséges kapcsolódó szolgáltatásoknak valamely tagállam állampolgára általi, illetve valamely tagállam területéről, vagy valamely tagállam joghatósága alá tartozó hajó vagy légi jármű igénybevételével történő közvetlen vagy közvetett nyújtása:

- a) 150 métert meghaladó tengermélységben végzett olajfeltárás és -kitermelés;
- b) az északi sarkkörtől északra fekvő tengeri területeken folytatott olajfeltárás és -kitermelés;
- c) olyan projektek, amelyek során palaközetekben található készletekből hidraulikus rétegrepszítés (frakkolás) révén olaj termelhető ki; nem tartozik ide az olyan, palaközeteken keresztül végzett feltárás és kitermelés, amelyek célja a palalelőhelyeken kívüli más lelőhelyek feltárása és a nem palalelőhelyen található olaj kivonása.”.

2. cikk

A 2014/659/KKBP határozat (5) preambulumbekézése helyébe a következő szöveg lép:

- „(5) Ezzel összefüggésben helyénvaló a bizonyos pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tilalom kiterjesztése. További korlátozásokat kell bevezetni az állami tulajdonban lévő orosz pénzügyi intézményeknek, a védelmi ágazatban működő bizonyos orosz szervezeteknek, továbbá egyes olyan orosz szervezeteknek a tőkepiacokhoz való hozzáférése tekintetében, melyek fő üzleti tevékenysége az olajértékesítés, illetve -szállítás. Ezek a tiltó intézkedések nem érintik az 1. cikkben nem említett pénzügyi szolgáltatásokat.”

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Tanács részéről
az elnök
S. GOZI

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2014. december 3.)****a Mianmarból behozott és emberi fogyasztásra szánt egyes halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó bizonyos védőintézkedésekről szóló 2002/249/EK határozat hatályon kívül helyezéséről***(az értesítés a C(2014) 9057. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/873/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 22. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A 2002/249/EK bizottsági határozat ⁽³⁾ bizonyos védőintézkedéseket vezet be a Mianmarból behozott, emberi fogyasztásra szánt egyes halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozóan, és meghatározza a homokigarnélarák-szállítmányokon a tagállamok által elvégzendő vizsgálatokat.
- (2) A 2002/249/EK határozat azt is előírja, hogy a Mianmar illetékes hatóságai által nyújtott biztosítékok és a tagállamok által elvégzett vizsgálatok eredményei alapján a határozatot felül kell vizsgálni.
- (3) Mianmarból jelenleg nem engedélyezett az akvakultúra-termékek behozatala az EU-ba.
- (4) A 6/2011. burmai irányelv 2011. november 16-tól megtiltja Mianmarban a halászati és akvakultúra-termékek esetében a klóramfenikol és a nitrofuránok minden típusú használatát.
- (5) A mianmari illetékes hatóságok a tilalom hatálybalépése óta nyomonkövetési vizsgálatokat végeznek a halászati termékeken, és ezek során nem mutatták ki sem klóramfenikol, sem nitrofuránok jelenlétét.
- (6) 2009 júniusától a 2002/249/EK határozat 2. cikkében említett, a tagállamok által elvégzett vizsgálatok egyszer sem vezettek kedvezőtlen eredményre. Ezért nincsen szükség minden egyes szállítmány vizsgálatára a klóramfenikol jelenlétének kimutatása céljából.
- (7) A 2002/249/EK határozatot ennek megfelelően hatályon kívül kell helyezni.
- (8) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2002/249/EK határozat ezennel hatályát veszti.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.⁽²⁾ HL L 24., 1998.1.30., 9. o.⁽³⁾ A Bizottság 2002. március 27-i 2002/249/EK határozata a Mianmarból behozott és emberi fogyasztásra szánt egyes halászati és akvakultúra-termékekre vonatkozó bizonyos védőintézkedésekről (HL L 84., 2002.3.28., 73. o.).

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 3-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2014. december 3.)****az egyes, emberi fogyasztásra szánt kéthéjú kagylók Peruból történő behozatalának felfüggesztését célzó sürgősségi intézkedésekről szóló 2008/866/EK határozatnak az alkalmazási időszaka tekintetében történő módosításáról***(az értesítés a C(2014) 9113. számú dokumentummal történt)***(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2014/874/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 53. cikke (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjára,

mivel:

- (1) A 178/2002/EK rendelet megállapítja az Unió és az egyes tagállamok szintjén az élelmiszerekre és a takarmányokra vonatkozó általános elveket és különösen az élelmiszer- és takarmánybiztonságra vonatkozó alapelveket. A rendelet szükségintézkedéseket határoz meg arra az esetre, amikor nyilvánvaló, hogy egy harmadik országból behozott élelmiszer vagy takarmány valószínűleg komoly kockázatot jelent az emberi egészségre, az állatok egészségére vagy a környezetre, és az érintett tagállam(ok) által hozott intézkedésekkel ezt a kockázatot nem lehet eredményesen csökkenteni.
- (2) A 2008/866/EK bizottsági határozatot ⁽²⁾ azt követően fogadták el, hogy az emberek hepatitis A okozta megbetegedését Peruból importált, hepatitis A-vírus (HAV) fertőzött kéthéjú kagylók fogyasztásával hozták összefüggésbe. Ez a határozat eredetileg 2009. március 31-ig volt alkalmazandó, de alkalmazásának időtartamát legutóbb a 2013/636/EU bizottsági végrehajtási határozat ⁽³⁾ 2014. november 30-ig kiterjesztette.
- (3) A Bizottság felkérte a perui hatóságokat, hogy nyújtsanak kielégítő garanciát a vírus élő kéthéjú kagylókban való kimutatására szolgáló monitoringrendszerben észlelt hiányosságok kijavítására. Különösen az ugrókagylókra (*Donax* spp.) vonatkozó monitoringprogram eredményeinek közlésére lenne szükség. Annak ellenére, hogy az emberek hepatitis A okozta megbetegedéséért az ugrókagyló (*Donax* spp.) a felelős, a Bizottság még mindig nem kapta meg az e fajra vonatkozó monitoringprogram legújabb eredményeit. Következésképpen nem állapítható meg, hogy az egyes kéthéjú kagylókra vonatkozóan Peruban felállított ellenőrző- és monitoringrendszer alkalmas-e az uniós jogszabályok által előírt garanciák biztosítására. A sürgősségi intézkedéseket ezért továbbra is fenn kell tartani.
- (4) A 2008/866/EK határozat alkalmazásának határidejét ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2008/866/EK határozat 5. cikkében a „2014. november 30-ig” időpont helyébe a „2015. november 30-ig” időpont lép.

⁽¹⁾ HLL 31., 2002.2.1., 1. o.⁽²⁾ A Bizottság 2008. november 12-i 2008/866/EK határozata az egyes, emberi fogyasztásra szánt kéthéjú kagylók Peruból történő behozatalának felfüggesztését célzó sürgősségi intézkedésekről (HL L 307., 2008.11.18., 9. o.).⁽³⁾ A Bizottság 2013. október 31-i végrehajtási határozata az egyes, emberi fogyasztásra szánt kéthéjú kagylók Peruból történő behozatalának felfüggesztését célzó sürgősségi intézkedésekről szóló 2008/866/EK határozat alkalmazási idejének tekintetében történő módosításáról (HL L 293., 2013.11.5., 42. o.).

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 3-án.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2014. december 4.)**

a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközökre vonatkozó EN 15649-2:2009+A2:2013 szabvány és a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó EN 957-6:2010+A1:2014 szabvány hivatkozásainak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2014/875/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

mivel:

- (1) A 2001/95/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a gyártók kizárólag biztonságos termékeket hozhatnak forgalomba.
- (2) A 2001/95/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében egy terméket akkor lehet biztonságosnak tekinteni a vonatkozó nemzeti szabványok hatálya alá tartozó veszélyek és veszélykategóriák tekintetében, ha az megfelel az olyan európai szabványokat átvevő nemzeti szabványoknak, amelyek hivatkozását a Bizottság az említett irányelv 4. cikke (2) bekezdésének megfelelően az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdette.
- (3) A 2001/95/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében az európai szabványokat az európai szabványügyi testületek állapítják meg a Bizottság megbízása alapján.
- (4) A 2001/95/EK irányelv 4. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság kihirdeti az e szabványokra történő hivatkozásokat.
- (5) 2005. április 21-én a Bizottság elfogadta a vízben vagy vízben úszó szabadidős cikkekre vonatkozó európai szabványok tekintetében kidolgozandó biztonsági előírásokról szóló 2005/323/EK határozatot ⁽²⁾.
- (6) 2005. szeptember 6-án a Bizottság M/372 számon megbízást adott az európai szabványügyi testületeknek arra, hogy dolgozzanak ki európai szabványt a vízben vagy vízben úszó szabadidős cikkekkel kapcsolatos főbb veszélyek kezelésére, melyek nevezetesen a fulladásos és fulladásközei balesetek, a termék kialakításával kapcsolatos kockázatok, úgymint az elsodródás, a kapaszkodó elvesztése, a magasból történő lezuhanás, a vízfelszín feletti vagy alatti beszorulás vagy beakadás, az eszköz úszóképességének hirtelen megszűnése, a felborulás, a hőmérsékletcsökkenés, továbbá az ilyen eszközök használatával járó egyéb kockázatok, mint az ütközés vagy a becsapódás veszélye, valamint a szelekkel, áramlatokkal és ár-áppályaival kapcsolatos kockázatok.
- (7) A Bizottság megbízásának megfelelően az Európai Szabványügyi Bizottság európai szabványsorozatot fogadott el (EN 15649, 1–7. rész) a vízben vagy a víz felszínén úszó szabadidős eszközökre vonatkozóan. 2013. július 18-án a Bizottság elfogadta a 2013/390/EU végrehajtási határozatot ⁽³⁾, amely szerint az EN 15649-2:2009+A2:2013 „A vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközök” (1–7. rész) szabvány a hatálya alá tartozó veszélyek tekintetében megfelel a 2001/95/EK irányelv általános biztonsági előírásának, és e szabványsorozat hivatkozásai ennek megfelelően kihirdetésre kerültek az *Európai Unió Hivatalos Lapja* C sorozatában.
- (8) Azóta az Európai Szabványügyi Bizottság felülvizsgálta a vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközökre vonatkozó EN 15649-2:2009+A2:2013 szabványt.

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

⁽²⁾ A Bizottság 2005. április 21-i 2005/323/EK határozata a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti, vízben vagy vízben úszó szabadidős cikkekre vonatkozó európai szabványok tekintetében kidolgozandó biztonsági előírásokról (HL L 104., 2005.4.23., 39. o.).

⁽³⁾ A Bizottság 2013. július 18-i 2013/390/EU végrehajtási határozata a vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközökre vonatkozó EN 15649 európai szabványsorozatnak (1–7. rész) a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfeleléséről és e szabványok hivatkozásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetéséről (HL L 196., 2013.7.19., 22. o.).

- (9) Az EN 15649-2:2009+A2:2013 európai szabvány megfelel az M/372 sz. megbízásnak, és teljesíti a 2001/95/EK irányelv általános biztonsági előírását. A szabványra való hivatkozást ennek megfelelően közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (10) A Bizottság 2011. július 27-én elfogadta a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó európai szabványok által követendő biztonsági követelményekről szóló 2011/476/EU határozatot ⁽¹⁾.
- (11) 2012. szeptember 5-én a Bizottság M/506 számon megbízást adott az európai szabványügyi testületeknek arra, hogy dolgozzanak ki európai szabványt a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozóan. A szabványoknak szem előtt kellett tartaniuk azt az elvet, hogy a termékek tervezése és a védintézkedések révén ésszerű és előrelátható használati feltételek mellett minimálisra kell csökkenteni a sérülésnek, illetve az egészség vagy a biztonság károsodásának a veszélyét.
- (12) Az Európai Szabványügyi Bizottság elfogadta az EN 957 európai szabványsorozatot (2. és 4–10. rész), valamint az EN ISO 20957 európai szabványt (1. rész). Ezek a szabványok a Bizottság megbízásának hatálya alá esnek.
- (13) 2014. június 13-án a Bizottság elfogadta a 2014/357/EU végrehajtási határozatot ⁽²⁾, amely szerint a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó EN 957 szabvány (2. és 4–10. rész) és EN ISO 20957 szabvány (1. rész) a hatálya alá tartozó veszélyek tekintetében megfelel a 2001/95/EK irányelv általános biztonsági előírásának, és a szabványok hivatkozásai ennek megfelelően kihirdetésre kerültek az *Európai Unió Hivatalos Lapja C* sorozatában.
- (14) Azóta az Európai Szabványügyi Bizottság felülvizsgálta a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó EN 957-6:2010+A1:2014 európai szabványt.
- (15) A 957-6:2010+A1:2014 európai szabvány megfelel az M/506 sz. megbízásnak, és teljesíti a 2001/95/EK irányelv általános biztonsági előírását. A szabványra való hivatkozást ennek megfelelően közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (16) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2001/95/EK irányelv által létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az alábbi szabványok hivatkozásait az *Európai Unió Hivatalos Lapjának C* részében közzé kell tenni.

- a) EN 15649-2:2009+A2:2013 „A vízben és a víz felszínén úszó szabadidős eszközök – 2. rész: Felhasználói útmutató”;
- b) EN 957-6:2010+A1:2014 „A helyhez kötött edzőkészülékek – 6. rész: Futószalagok különleges biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei”.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2014. december 4-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ A Bizottság 2011. július 27-i 2011/476/EK határozata a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó európai szabványok által követendő biztonsági követelményekről (HL L 196., 2011.7.28., 16. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2014. június 13-i végrehajtási határozata a helyhez kötött edzőkészülékekre vonatkozó EN 957 (2. és 4–10. rész) és EN ISO 20957 (1. rész) európai szabványsorozatnak, valamint tíz, tornaszerekre vonatkozó európai szabványnak a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv általános biztonsági követelményeinek való megfeleléséről és e szabványok hivatkozásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetéséről (HL L 175., 2014.6.14., 40. o.).

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés az 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az együttműködési programok kiadásainak elszámolhatóságára vonatkozó egyedi szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. március 4-i 481/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 138., 2014. május 13.)

- 1) A 46. oldalon a (8) preambulumbekkezdésben:
a következő szövegrész: „... kiszámításra, elszámolásra és megtérítésre...”,
helyesen: „... az ezek kiszámítására, elszámolására és megtérítésére...”;
- 2) A 46. oldalon a 2. cikk (1) bekezdésében:
a következő szövegrész: „... teljesített kiadásnak...”,
helyesen: „... kifizetett költségek...”;
- 3) A 46. oldalon a 2. cikk (2) bekezdésében:
a következő szövegrész: „... támogathatók”,
helyesen: „... elszámolhatók”;
- 4) A 47. oldalon a 3. cikk (2) bekezdése a) pontjában:
a következő szövegrész: „... a személyzet érintett tagjának...”,
helyesen: „... a személyi állomány érintett tagjának...”;
- 5) A 47. oldalon a 3. cikk (4) bekezdése a) pontjának
szövege: „a bruttó bérköltségek százalékban kifejezett hányada, a műveletre fordított munkaidő százalékos arányával összhangban, külön munkaidő-nyilvántartás létrehozására vonatkozó kötelezettség nélkül; vagy”,
helyesen: „a bruttó bérköltségek meghatározott százaléka, amely megfelel a műveletre fordított munkaidő meghatározott százalékának, külön munkaidő-nyilvántartás létrehozására vonatkozó kötelezettség nélkül; vagy”;
- 6) A 47. oldalon a 3. cikk (5) bekezdésében:
a következő szövegrész: „... részmunkaidős megbízás...”,
helyesen: „... részmunkaidős tevékenység...”;
- 7) A 47. oldalon a 3. cikk (6) bekezdésében:
a következő szövegrész: „...részmunkaidős megbízás...”,
helyesen: „...részmunkaidős tevékenység...”;
- 8) A 48. oldalon a 4. cikk d) pontjában:
a következő szövegrész: „... ellátmány”,
helyesen: „... eszközök”;
- 9) A 48. oldalon az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában
a következő szövegrész: „... kilométer-teljesítmény...”,
helyesen: „... kilométer-elszámolás...”;
- 10) A 49. oldalon az 5. cikk (6) bekezdésének
szövege: „Az irányító hatóság a programterület Unión kívüli részén található létesítményekben keletkezett szállás- és étkezési költségeket elfogadhatja elszámolhatóként, amennyiben azok az 1299/2013/EU rendelet 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban merültek fel. Ugyanez alkalmazandó a programterület Unión kívüli részén megvalósított rendezvény vagy intézkedés helyszínén felmerülő helyi utazási költségekre is.”,
helyesen: „Az irányító hatóság a programterület Unión kívüli részén található létesítményekben felmerülő szállás- és étkezési költségeket elfogadhatja elszámolhatóként, amennyiben azok az 1299/2013/EU rendelet 20. cikkének (2) bekezdésével összhangban merültek fel. Ugyanez alkalmazandó a programterület Unión kívüli részén megvalósított rendezvény vagy tevékenység helyszínén felmerülő helyi utazási költségekre is.”;

11) A 49. oldalon az 5. cikk (7) bekezdésében:

a következő szövegrész: „... intézkedés...”,

helyesen: „... tevékenység...”;

12) A 49. oldalon az 5. cikk (8) bekezdésében:

a következő szövegrész: „... intézkedés...”,

helyesen: „... tevékenység...”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU